Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr 48 (304)
joi
28 noiembrie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Sezonul rece a început

PE OGOARE ACTIVITATEA NU A ÎNCETAT

Deși numai la început, anotimpul rece se manifestă prin toate caracteristicile sale meteorologice : vînt, ploaie, îngheț și chiar zăpadă. Sînt elemente care nu pot să nu orienteze preocupările actuale ale lucrătorilor din agricultură.

Cîteva dintre acțiunile din ultima perioadă, rămase în urmă și influențate negativ de evoluția vremii trebuie să atragă în mod deosebit atenția. Lor le-a fost, de altfel, consacrată și teleconferința desfășurată luni, la Consiliul Superior al Agriculturii.

Existau astfel, la începutul săptămînii circa 21 000 ha de pe care încă nu s-a recoltat porumbul, suprafață concentrată, mai ales în județele Cluj, Sibiu, Timiș, Mureș, Brașov, Alba, Arad. O acțiune de întrajutorare, între cooperative, bine organizată, ar putea asigura terminarea recoltării porumbului și acolo unde brațele de muncă sînt insuficiente.

Deși cantitățile de produse recoltate și netransportate sînt mai mici decît în urmă cu o săptămînă, cele aproximativ 100 000 tone de porumb și 400 000 tone de sfeclă de zahăr care mai există încă pe cîmp constituie o importantă sursă de pierderi. Pentru evitarea lor nu este deajuns numai să se solicite autocamioane în plus, ci, mai ales ca toate mijloacele de transport să fie utilizate la întreaga lor capacitate. Este o situație caracteristică județelor Covasna, Mureș, Brașov, Arad etc.

Lucrare ce putea fi de mult încheiată — deoarece există suficiente mijloace, *treieratul orezului* se cere urgentat acum în județele Galați, Buzău, Ilfov, Olt.

Punerea la adăpost a recoltei din acest an nu trebuie să excludă grija pentru a se asigura condiții optime culturilor ce vor fi semănate la primăvară. *Arăturile adînci*, care constituie principalul mijloc, sînt însă rămase în urmă, fiind realizate doar pe 73 la sută din suprafață. Este momentul ca direcțiile agricole județene să-și respecte afirmațiile făcute cu 2 săptămîni în urmă, și reînnoite la ultima teleconferință, și să organizeze astfel acțiunea încît ea să fie încheiată în următoarele zile.

De sezon, *încheierea de contracte pentru livrarea de legume în 1969* a început în unele județe cu întîrziere și se desfășoară anevoios. Așa cum s-a precizat în cadrul teleconferinței, ea privește atît întreprinderile contractante cît și organele agricole, contractele, corect și complet încheiate stînd la baza organizării superioare a producției de legume a anului viitor.

În cooperativele agricole

ATENȚIE DEOSEBITĂ LUCRĂRILOR CONTABILE DE SFÎRȘIT DE AN

Pompiliu GRUBISCHI

șef de secție la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

Lucrările ce se efectuează în această perioadă în cooperativele agricole pentru închiderea operațiunilor contabile privind activitatea economico-financiară pe anul în curs, ca și întocmirea bilanțului prezintă o importanță deosebită. De calitatea lor depinde în măsură hotărîtoare stabilirea reală a situației gestionare a fiecărei unități, rezultatele de producție și financiare obținute și, pe această bază, măsurile necesare pentru buna orientare și desfășurare a activității viitoare.

Între măsurile premergătoare acestor lucrări, *se impun ca deosebit de importante transportarea, depozitarea și înregistrarea corectă a întregii producții obținute, a materialelor și celorlalte bunuri proprietatea cooperativei.* Concomitent, trebuie să se încaseze toate drepturile, inclusiv cele cuvenite din lichidarea debitorilor și recuperarea eventualelor pagube și să se achite obligațiile către organizațiile de stat și cooperatiste. În faza premergătoare se acordă toate drepturile cuvenite membrilor cooperatori în funcție de munca prestată.

Realizarea tuturor acestor operațiuni nu este posibilă fără punerea la punct a evidenței contabile. Este pozitiv faptul că la începutul trimestrului al IV-lea marea majoritate (94 la sută) a cooperativelor agricole aveau evidența contabilă la zi, rămase în urmă fiind doar 320 de unități, îndeosebi din județele Vaslui, Argeș, Iași, Vrancea, Brașov, Brăila, Timiș, Arad și Ilfov.

Dacă sub aspect cantitativ lucrurile nu stau prea rău, numeroase deficiențe există în legătură cu întocmirea și ținerea evidenței. Este inexplicabil de ce unii președinți și consilii de conducere minimalizează și izolează munca personalului economico-financiar. Consecința unei astfel de atitudini a condus în cooperativele agricole Săcelu-Gorj, Parepa-Prahova, Valea Timișului-Caraș Severin, Olănești-Vîlcea și altele la neorînduieli în evidența contabilă, sub paravanul cărora s-au săvîrșit nereguli, abuzuri și sustrageri.

În ce privește lucrările de închidere contabilă a activității pe 1968, *o primă operațiune este inventarierea generală a tuturor mijloacelor materiale și bănești aparținînd cooperativei. Numai cu ajutorul inventarierii se pot stabili volumul și starea reală a proprietății obștești, modul de gospodărire și păstrare a acesteia, gradul de uzură a mijloacelor de producție, precum și măsurile ce se impun împotriva manifestărilor de neglijență sau a altor fenomene dăunătoare.*

Inventarierea generală a

(Continuare în pag. a 4-a)

O DATĂ MEMORABILĂ ÎN ISTORIA PATRIEI:

1 DECEMBRIE 1918

Conf. univ. dr. Bujor SURDU

Institutul de istorie din Cluj

Poporul român a dus de-a lungul veacurilor o luptă susținută pentru închegarea statului național unitar. Activitatea politică desfășurată în vederea atingerii acestui ideal a cunoscut o mai mare intensitate în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și la începutul celui următor, ajungînd la apogeu către sfîrșitul primului război mondial.

Ca urmare a crizei militare și politice abătută asupra imperiului habsburgic în octombrie 1918, masele popoarelor asuprite din Transilvania, Cehia, Slovacia etc. au cerut eliberarea lor socială și națională, încetarea operațiilor militare, îndepărtarea odioasei dinastii habsburgice. Pe fondul acestei crize s-au intensificat și acțiunile îndreptate spre realizarea unității de stat a poporului român.

Numeroasele acțiuni ale muncitorilor și țăranilor — români, maghiari și de alte naționalități — pentru unirea Transilvaniei cu România dovedesc puncte de vedere comune. În acest spirit fruntașii social-democrați propun conducătorilor Partidului Național constituirea unui Consiliu Național Român Central. Între timp, monarhia dualistă s-a destrămat, o dată cu proclamarea Republicii Cehoslovace, a statului independent al sîrbilor, croaților și slovenilor și, la sfîrșitul lunii octombrie, a Republicii Austriece.

În Transilvania s-a deslănțuit o puternică mișcare revoluționară cu caracter burghezo-democratic, avînd la bază contradicțiile sociale și naționale existente aici. În centrele mari industriale, cum erau Reșița, Lugojul, Aradul, Oradea etc. muncitorimea a înlăturat vechile organe ale statului, cerînd încetarea imediată a războiului, libertatea națională și instaurarea republicii. La Petroșeni și în alte părți, clasa muncitoare a pus bazele unor consilii muncitorești și, cu ajutorul gărzilor înarmate, a exercitat controlul administrației o anumită perioadă de timp. Concomitent, Transilvania a fost zguduită de puternice răscoale țărănești.

În fața acestui val revoluționar, vechile autorități administrative și organele de represiune și-au părăsit posturile și s-au refugiat în orașe.

Consiliul Național Român, constituit în 31 octombrie 1918, și-a stabilit sediul la Arad. Imediat după constituirea acestui for central s-a trecut la organizarea consiliilor naționale județene, de plasă, orășenești și comunale. Unde existau maghiari și germani au luat ființă și consilii ale acestor naționalități sau au fost constituite consilii mixte. Totodată, s-au organizat și gărzile românești, detașamente înarmate formate mai ales din soldați întorși de pe front.

La 15 noiembrie a fost difuzat „regulamentul pentru alegerea deputaților adunării naționale". Marea Adunare Națională trebuia să reprezinte toate categoriile sociale : muncitori, țărani, intelectuali, comercianți și industriași, care într-o „frățească înțelegere" urmau să-și aleagă reprezentanții. La 18 noiembrie,

(Continuare în pag. a 2-a)

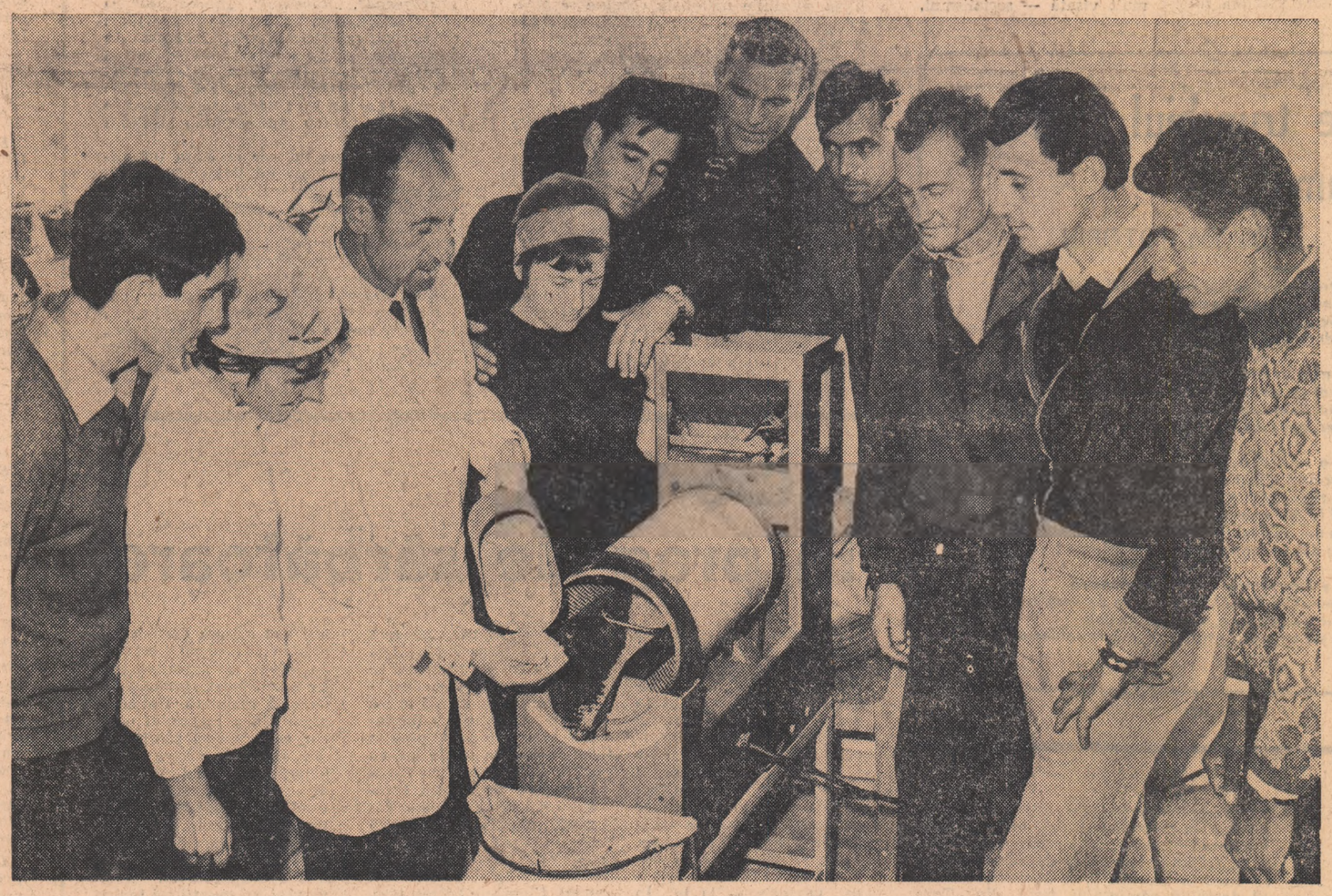

La Stațiunea experimentală legumicolă Buzău se află, în aceste zile, pentru specializare, membri ai cooperativelor agricole care lucrează în sectorul legumicol.

Foto : M. POSTELNICU

OBLIGAȚIILE CONTRACTUALE SÎNT RECIPROCE. RESPECTAȚI-LE !

- *Învățăminte privind organizarea producției de legume pe 1969*
- *Mai multă grijă eșalonării și respectării graficelor de livrare*

Cu prilejul unei anchete întreprinse recent în județul Galați, am făcut un sondaj asupra modului în care au fost aprovizionate anul acesta piețele orașelor cu legume. Răspunsurile primite din partea unor consumatori au fost aproape invariabile. „În general, am găsit în piețe și magazine legume de calitate mai bună. Nu înțelegem însă de ce în anumite perioade o serie de legume de mare consum se găsesc în cantități insuficiente. Lipsesc încă trufandalele. Oare acestea nu pot fi produse și în județul nostru ?" Întrebările consumatorilor sînt pe deplin întemeiate. Se știe că în agricultura județului, legumicultura are o pondere însemnată ; baza ei materială devine din ce în ce mai puternică ; cu toate acestea, unele sortimente continuă să lipsească de pe piață. De ce ?

Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. a 4-a)

DIN SUMAR:

● Opinii : ÎN DOMENIUL PROTECȚIEI PLANTELOR, ORGANIZAREA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE POATE FI ÎMBUNĂTĂȚITĂ (pag. 3) ● IMPLICAȚIILE ECONOMICE ALE UNEI APROVIZIONĂRI TEHNICO-MATERIALE NECHIBZUITE (pag. 4) ● Finala Concursului „CINE CUNOAȘTE AGRICULTURĂ CÎȘTIGĂ – 1968" ● Ancheta noastră : NEGLIJENȚE CARE... ARD (pag. 5) VARIETĂȚI (pag. 6) ● Vă prezentăm : INSTITUTUL DE CERCETĂRI VETERINARE ȘI BIOPREPARATE „PASTEUR" (pag. 7)

ȘI ARE TOT DREPTUL SĂ SE MÎNDREASCĂ

carnet de scriitor

de T. G. MAIORESCU

Ilustratele sînt zîmbete sosite din depărtări. Ele aduc în casă clipe de bună dispoziție, însenînează fruntea, trezesc amintiri. Reînnoiesc locuri pe unde ți-ai oprit o dată pașii sau te cheamă spre frumuseți încă nevăzute. Cîte sentimente nu se pot concentra în micul dreptunghi în culori vesele sau, pur și simplu, în alb-negru ? Nostalgie, bucuria revederii, dorințe... Fiecare ilustrată e un colț de lume.

Ultimii ani ne-au înseninat cutiile poștale cu ilustrate înfățișînd monumente, colțuri de natură, peisagii urbanistice sau comori de artă cultă sau populară. Cu un remarcabil efort, Editura „Meridiane" ne-a îmbogățit, într-un timp relativ scurt, cu o sui generis hartă vizuală a țării

Palatele albe de pe țărmul Mării Negre și frescele de voievozi, mînăstirile bucovinene, priveliști de orașe noi apărute pe hartă, străvechi porturi și datini sau gigantice baraje construite în creierul munților, intră zîmbind în casele noastre

Neîndoios, multe s-au făcut în ultimii ani, dar încă multe mai rămîn de făcut în acest domeniu

Iată, am în față o scrisoare semnată de librarul Francisc Reinholtz din comuna Sîntana. „La Sîntana, una din cele mai vechi și mai mari comune din țara noastră, sînt multe clădiri vechi de interes istoric ce ar merita să fie cunoscute de către turiști străini și români..". După ce corespondentul nostru dă cîteva exemple de obiective pentru ilustrate încheie : „Dar în prezent noi oferim turiștilor ilustrate cu imagini din Salonta sau din Arad".

Fără discuție că cererea librarului e cu totul justificată ; cred că nu există localitate în care ochiul obiectivului fotografic să nu poată înregistra ceva „deosebit".

Ilustrate din satele noastre, înfățișînd de la monumente istorice la colțuri de natură și de la portul autohton la noi construcții, ar trebui, cred, să intre neapărat în obiectivul editurii.

Oare vechile cule de la Măldărești sau Curtișoara, Păcuiul lui Soare de la Ostrov, rămășițele cetății Eraclia de la Enisala, bisericile de cretă de la Murfatlar, cetatea țărănească de la Cîlnic, Ipoteștii lui Eminescu, Mircești lui Alecsandri, Pești eana lui Brâncuși, Făsinarii lui Goga, comune ca Valea Călugărească, Cotnari, Cotești, cunoscute azi și multor turiști străini prin modernele lor combinate viticole, sau pur și simplu alte sate, fiecare, desigur, avînd ceva „deosebit" nu-și reclamă ilustratele lor ?

E de la sine înțeles că fiecare cetățean din mediul rural al României moderne vrea să se mîndrească cu frumusețile în mijlocul cărora trăiește.

Și are tot dreptul să se mîndrească cu ele.

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

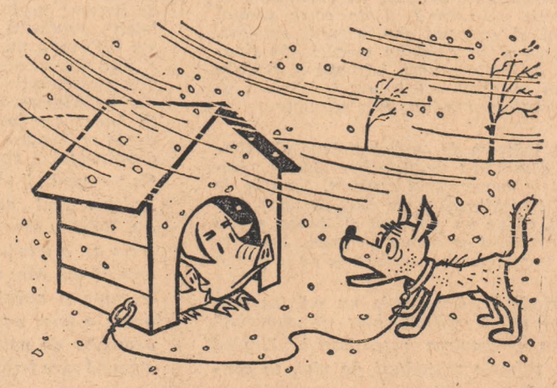

— Sînt eu de vină că nu vi s-a terminat adăpostul ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

O DATĂ MEMORABILĂ ÎN ISTORIA PATRIEI:

1 DECEMBRIE 1918

(Urmare din pag. 1)

Consiliul Național Român a publicat cunoscutul manifest *„Către popoarele lumii"* în care se sublinia hotărîrea națiunii române de a înființa „statul său liber și independent". În zilele următoare a fost lansat și apelul de convocare a Marii Adunări Naționale la Alba Iulia, în ziua de 1 decembrie 1918.

Vestea aceasta a străbătut cu iuțeală întreaga Transilvanie, stîrnind peste tot un entuziasm de nedescris. Proletariatul din România, în frunte cu partidul său socialist, și-a manifestat atașamentul față de lupta maselor din Transilvania, pentru eliberarea socială și unirea cu țara. Mulți muncitori, aparținînd naționalităților conlocuitoare din Transilvania, socotind justă lupta pentru constituirea statului unitar român, s-au declarat pentru înfăptuirea acestui deziderat pe baze democratice, așa cum au manifestat, de pildă, minerii maghiari din Valea Jiului.

La Alba Iulia au participat 1 228 de deputați aleși sau reprezentînd organizații politice, economice, culturale. În afară de deputații care constituiau *Marele Sfat al Națiunii Române*, la adunare au luat parte peste 100 de mii de oameni, reprezentînd toate regiunile Transilvaniei, din și de la Satu Mare la Brașov.

Proletariatul a fost reprezentat, pe lîngă deputații social-democrați din Marele Sfat, de peste 10 000 de muncitori, mulți aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Reprezentanții Partidului Național Român și ai Partidului Social-Democrat s-au întrunit în preziua Adunării, cu scopul de a discuta proiectul de hotărîre a Unirii, care urma să se citească în adunarea solemnă. Cu această ocazie au stîrnit vii discuții mai ales problemele legate de prevederile sociale. Cei care s-au situat pe o poziție de dreapta urmăreau, printre altele, ca reforma agrară să fie formulată în termeni vagi. Reprezentanții muncitorimii social-democrate, cum a fost Ioan Mihuț, subliniau însă necesitatea unei reforme agrare radicale.

În ziua de 1 decembrie, în sala Casinei militare din cetate s-au adunat cei 1 228 de deputați în Marele Sfat al Națiunii Române, iar în oraș au avut loc, tot atunci, 14 adunări în aer liber. Adunarea delegaților a ales un birou, avînd ca președinte pe Gheorghe Pop de Băsești.

Raportul politic și proiectul istoricei Hotărîri de la Alba Iulia subliniau obîrșia și trecutul poporului român. Națiunea română — se arăta — „aleargă în brațele dulcei sale mame".

În rezoluția adoptată se sublinia că Adunarea Națională hotărăște unirea cu România a românilor din Transilvania; teritoriilor respective li se asigură autonomie provizorie, pînă la întrunirea Constituantei aleasă pe baza votului universal; se recunoaște deplina egalitate în drepturi a tuturor naționalităților conlocuitoare; înfăptuirea unui regim democratic în toate domeniile vieții publice; vot obștesc, direct, egal și secret, pentru ambele sexe, de la vîrsta de 21 de ani: desăvîrșita libertate a presei, precum și a dreptului de asociere și întrunire: reformă agrară radicală: să se asigure muncitorimii drepturile cerute.

În continuare, se exprima dorința de a se asigura în viitor libertatea pentru toate națiunile, mari și mici, și entuziasmul pentru eliberarea națiunilor pînă atunci subjugate: cehoslovacă, austriacă, iugoslavă, polonă. S-a aprobat apoi constituirea Marelui Sfat Național Român, singurul organ îndreptățit să reprezinte poporul român din Transilvania.

Hotărîrea a fost după aceea adoptată de Adunarea Națională cu aclamații însuflețite. În aer liber au vorbit celor prezenți mai mulți vorbitori, printre care dr. Petru Groza, Emil Isac și alții. A fost adoptată apoi și aici rezoluția, într-o atmosferă de puternic entuziasm.

Adunări asemănătoare au avut loc în toate centrele mai importante din Transilvania, masele poporului român exprimîndu-și cu însuflețire adeziunea totală și fără rezervă cu hotărîrile luate la Alba Iulia.

În ziua de 2 decembrie, întrunindu-se Marele Sfat Național Român, format din 150 de deputați, dintre care 30 de socialiști, s-a constituit guvernul provizoriu, numit de aici înainte Consiliul Dirigent.

Prin unirea Transilvaniei cu România a fost înfăptuit statul unitar român. Această unire, realizată pe baza dreptului de autodeterminare al naționalităților, a constituit, fără îndoială, un act just și progresist. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, înfăptuirea unității de stat „a fost rezultatul luptei maselor populare din toate colțurile țării, opera întregului popor român. Marea adunare populară de la Alba Iulia, care a proclamat unirea Transilvaniei la patria mamă, uriașele manifestări organizate de masele populare din toate provinciile românești au consfințit voința de unire a întregii noastre națiuni. Unirea a fost încununarea victorioasă a luptei seculare duse de cele mai înaintate forțe ale poporului român din Moldova, Muntenia și Transilvania, de cărturarii și marii gînditori ai neamului, a activității desfășurate de elementele revoluționare, de militanții socialiști, a aspirațiilor și voinței întregului popor român".

Realizarea unității de stat a poporului român a avut consecințe dintre cele mai însemnate pentru dezvoltarea ulterioară a României. Ea a avut o înrîurire pozitivă asupra întregii evoluții economice, politice și sociale a țării, a permis dezvoltarea mai rapidă a forțelor de producție, a dus la întărirea clasei muncitoare, creînd condiții noi, mai favorabile, pentru desfășurarea luptei acesteia.

Înfăptuit în condițiile regimului burghezo-moșieresc, actul Unirii nu a fost însă însoțit, așa cum se aștepta, și de satisfacerea revendicărilor politice și sociale ale maselor muncitoare. Năzuințele vitale, drepturile și libertățile pentru care au luptat acum o jumătate de secol muncitorii, țăranii, intelectualitatea progresistă au devenit realitate numai în orînduirea socialistă. Eliberat de exploatare, stăpîn deplin pe soarta sa și pe destinele țării, liber și independent, poporul nostru clădește azi, sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist Român, orînduirea mult visată — socialismul.

Aspect de la Adunarea Națională de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918

SCRIITORII ȘI UNIREA

de acad. Victor EFTIMIU

Constituirea statului unitar român a comportat lupte naționale și sociale îndelungate. Paginile de istorie abunda în mișcări ale muncitorilor, meșteșugarilor, țăranilor și intelectualilor — și e de mirare cum pînă acum n-a răsărit încă marele romancier care să fixeze în zguduitoare file toate acele memorabile fapte de voință ce au dus la actul de la 1 decembrie 1918. Cei mai de seamă cărturari — scriitori ai vremii, dublați și de oameni de acțiune — N. Bălcescu, Simion Bărnuțiu, M. Kogălniceanu, Ion Ghica, George Barițiu, Cezar Boliac, Al. Papiu Ilarian, apoi N. Iorga, Octavian Goga și alții au militat fără odihnă pentru înfăptuirea statului unitar român.

În Transilvania luase ființă, la 31 octombrie 1918, Consiliul Național Român Central, cu sediul statornicit la Arad; pe lîngă consiliile naționale române se alcătuiseră în același timp consilii naționale mixte formate din români, maghiari și germani. La 12 noiembrie 1918, Consiliul Național Român dispuse înființarea gărzilor naționale.

Îmi amintesc că și în principate un entuziasm de nedescris cuprinsese mulțimile însuflețite de perspectiva îndeplinirii acestui vis milenar. O mare întrunire a avut loc în sprijinul Unirii Transilvaniei cu patria, la Arenele Romane în Capitală. Acolo, între alții, marele actor De Max a recitat vibrante versuri. Eu am recitat versuri proprii. Întrunirea de la Arenele Romane s-a desfășurat la o înaltă tensiune sufletească. S-au organizat apoi și o serie de turnee, în cadrul cărora soții Bulandra, Agepsina Macri, Mișu Fotino și alți mari actori recitau poezii închinate Transilvaniei.

Încă din 1915 Goga spusese, într-o cuvîntare ținută la Caracal, următoarele: „De un an de zile, de cînd un val de credință ne-a mînat la București pe niște ardeleni, de un an de zile am strigat pe la toate răspîntiile durerea noastră. Am spus... că din toate căsuțele țărănești ochii sînt îndreptați peste munți și că cel din urmă mosneag de dincolo se zbate în așteptare...".

Numeroși au fost, de altfel, scriitorii care au pus sufletul lor pentru împlinirea marelui vis. Din Transilvania, prin Andrei Mureșanu, ne-a venit cîntecul eroic al dezrobirii: „Deșteaptă-te române". La serbările și șezătorile organizate în Transilvania, cum erau cele inițiate de „Reuniunea de la Cluj", participau, de asemenea, scriitori, se cîntau doine, se rosteau versuri și evocări. În publicațiile transilvănene *„Arhiva someșană"*, *„Astra sătmăreană"*, *„Românul"*, *„Luceafărul"* și atîtea altele, prin pana a numeroși scriitori și ziariști prestigioși era înfățișat în pasionante articole visul de unire a Transilvaniei cu țara. Mai bine de trei decenii *„Tribuna"*, întemeiată de Ioan Slavici la Sibiu în 1884, a rămas citadela năzuințelor pentru îndeplinirea idealului poporului.

Să mai adaug tuturor acestora înflăcăratele discursuri ale lui Barbu Delavrancea sau inițiativele marelui Iorga?

În aceeași mare și mîndră pornire, scriitorii s-au aflat în primele rînduri ale acelora care, înfruntînd mari primejdii, au luptat pentru împlinirea acelei memorabile viziuni pe care Papiu Ilarian o zugrăvea ca aevea mulțimilor adunate în Blaj în anului 1848: „Voi sînteți milioane... îndărătul nostru este un trecut de glorie... înaintea voastră strălucește un viitor nemărginit!".

Pe trunchiul țării ramul...

de Ion POTOPIN

Din trunchiul României, sub zodiile nalte
țîșnind din roca vremii un ram ca celelalte
se arcui pe piscuri de înstemate cremeni,
scăldat de raza lunii, cu soarele asemeni.

Mai mult bătut de vînturi și de-nghețate grindeni,
mușcat de gerul aspru, purtat de caii sprinteni
ai unui timp năprasnic, din culmi în culmi de veacuri
cu semeția culmii culcată sub cerdacuri.

Ni s-a păstrat același pe trunchiul țării ramul
că-același a fost cerul și-același a fost neamul,
că-n rădăcini mocnită a fost dintîi strădania
să-și ia din zare seva albastră, Transilvania!
Cum din adîncul țării, răspînte cu răspînte
își ia din totdeauna puterile neînfrînte!

Așa e Transilvania sub zodia albastră
pe trunchiul României, din veac de veac a noastră
Ea s-a unit cu Țara, cu ea să fie una
cum stă un ram cu trunchiul unit dintotdeauna!

Alba Iulia în prag de sărbătoare

Nu cunosc alt oraș în care istoria să se fi materializat într-atît încît să aibă nu numai conturul rece al zidurilor, nu numai culoarea marmorei din socluri, ci însăși fața bună omenească. Poate de aceea zilele de febrile pregătiri în orașul Alba Iulia au ceva din farmecul, vibrația întîlnirilor cu istoria. Există în toate aceste pregătiri, o emoție. Străzile, balcoanele se împodobesc cu flori, cu covoare; vitrinele — la fel. În jurul unor clădiri sînt îndepărtate schelele. Sus, în cetate, în piața din fața complexului muzeal se fac ultimele retușuri.

Începînd de la bătrînii care urcă în aceste zile treptele muzeului ca să aducă în prețiosul tezaur încă un document îngălbenit de trecerea anilor, și pînă la cei ce învață pe băncile școlii și pe zidurile cetății întîmplările de seamă ale acestui popor, toți sînt gata să-ți vorbească despre Unire, piatră de hotar în istoria noastră.

Stînd de vorbă cu cîțiva din participanții la Marea Adunare de acum o jumătate de veac ai senzația că toate s-au petrecut mai ieri.

„O singură zi mai bogată în fapte și în simțiri decît o viață, povestește profesorul Eugen Hulea. Eram adolescent, terminasem liceul, și făcusem 18 luni serviciu militar în armata austro-ungară. În acea zi aveam o misiune grea. Ca voluntar în garda națională, primisem însărcinarea să supraveghez două din arterele principale de pătrundere în oraș, dinspre Teiuș și dinspre Zlatna. Din timp în timp, la barieră se schimbau patrulele. Oamenii veneau încolonați într-o ordine și disciplină impresionante, cale de 10 pînă la 20 de km din satele lor, cu drapele și lozinci, cu fețele însuflețite de emoție. Străzile erau pline le lume. Întreaga populație a orașului se îndrepta spre platou. Trenurile aduceau delegații venite de la depărtări mai mari. Clopotele băteau tare, tare, ca pentru întîmplări de seamă ce se petrec o dată în veac..."

Pregătirile pentru serbările de acum au început de mult. De săptămîni de zile se adună oamenii în sălile căminelor culturale ori în cluburi să asculte expuneri pe tema unirii. În casele de cultură și în școli, tinerii repetă seri în șir, măsurîndu-și forțele și pregătirea în confruntarea prilejuită de festivalul cultural, artistic și sportiv inițiat de Comitetul județean pentru cultură și artă. Cei mai buni dintre ei vor fi prezenți la marea serbare populară ce va ilustra momente din istoria zbuciumată a pămîntului românesc.

Ziarele au anunțat din vreme că la Alba Iulia va fi inaugurat un complex de muzee de istorie și de artă. Abia cînd pătrunzi în incinta cetății înțelegi amploarea acestor pregătiri. Astfel în 26 de săli vor fi prezentate monumentele romane de la Apulum (Alba Iulia).

De-a lungul a numeroase săli sînt expuse documente și materiale privind întreaga istorie a Transilvaniei. În alte clădiri sînt obiecte de artă populară. Unitatea spirituală a poporului nostru este deseori subliniată de aceleași motive care împodobesc unelte, vase, arme, obiecte scoase la iveală în Moldova, Muntenia, Dobrogea, în Banat ori Maramureș, dovedind încă odată că de o parte ori de alta a Carpaților au trăit români, că munții cei înalți n-au constituit niciodată un hotar.

Cea mai impresionantă rămîne însă secția unității naționale, organizată în opt săli. Ea adăpostește un neprețuit tezaur documentar, mărturii ale vremii, fotografii, facsimile, tablouri, file acoperite de semnături, în total mai mult de 30 000 de exponate, majoritatea în legătură cu pregătirea și realizarea desăvîrșirii statului național român unitar.

La marea sărbătoare, în vechea cetate Alba Iulia se vor afla și mulți dintre cei care cu o jumătate de secol în urmă au hotărît marele act al Unirii, fără îndoială că în inimile lor, ca în cele ale tuturor locuitorilor acestei țări, va sălășlui deopotrivă emoția, mîndria și, mai cu seamă recunoștința pentru Partidul Comunist Român, adevăratul stegar al intereselor poporului, care a făcut din năzuințele, din dorurile și visele maselor populare o realitate vie.

Tania LOVINESCU

CRONICĂ DE LA HĂLCHIU

Din vechi file de cronică se pot descifra fapte dramatice petrecute în Hălchiul de odinioară. Ele îi zugrăvesc pe oamenii de aici dîrzi, uniți și credincioși în lupta lor pentru o soartă mai bună. Răzvrătiții de atunci erau străbunii cooperatorilor de azi. Și nu e deloc întîmplător că, în urmă cu cincizeci de ani, unirea Transilvaniei cu România a fost salutată cu entuziasm de nedescris deopotrivă și de către țăranii români și germani din această comună, unde, ca și în celelalte așezări din ținuturile de peste munți, bărbații și femeile vedeau în acest act istoric împlinirea unor străvechi și îndreptățite năzuințe.

...Străbăteam de curînd străzile din Hălchiu, căutîndu-l pe Günther Borger, președintele cooperativei agricole. Nu știu de ce mi-l închipuisem, de cînd auzisem despre el, ca pe un om înalt și spătos, cu un veșnic zîmbet prietenos pe buze, insuflîndu-ți încredere și cucerindu-te de la prima vedere.

Într-adevăr, imaginația nu mă înșelase. Ba aș putea adăuga chiar că „modelul" întrece plăsmuirea reporterului. Fiindcă de la primele schimburi de idei, te convingi că președintele nu e numai un caracter deschis și un om prietenos, ci și o fire receptivă noutăților utile. Bun organizator, cu deosebită „prizâ" în masa țăranilor români, germani și maghiari din Hălchiu, Günther Borger se dovedește dornic să pună în practică orice inițiativă menită să deschidă pămîntului fertil din „Țara Bîrsei" spectaculoase posibilități de rodnicie.

În toamnă, cînd se recoltau cartofii îl văzusem pe cîmp, în mijlocul oamenilor, dînd îndrumări, interesîndu-se în amănunt la fiecare echipă, despre cantitățile obținute și despre mijloacele de transport. Se afla atunci lîngă noi și Hermann Styhler, contabilul cooperativei, care scosese un carnet și confrunta realizările cu planul întocmit la începutul anului.

Cifrele ascund întotdeauna muncă, dar și poezie. Ce înseamnă, de fapt, 2 600 kilograme de grîu de pe fiecare din cele 600 de hectare cultivate anul acesta ca și celelalte producții bune de sfeclă, cartofi etc.? Firește, nu numai fertilizări, arături și însămînțări efectuate la vreme, ci multe alte preocupări — neobservate deobicei, dar hotărîtoare în obținerea unor producții bune. Așa încît, nu m-a surprins cifra de 14 milioane de lei care va constitui — deocamdată e vorba de un bilanț estimativ — venitul total al cooperatorilor din Hălchiu anul acesta. Al cooperatorilor din Hălchiu care, cu hărnicie și entuziasm, scriu azi o cronică nouă a vieții satului, o cronică din care imaginea comunei cu case elegante și străzi largi se conturează vie, operă a unor oameni ce se înfrățesc fără deosebire de naționalitate, într-o aspirație comună spre fericire.

Hans SCHULLER

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

ÎN PERIOADA 19—25 NOIEMBRIE vremea a fost umedă și călduroasă în primele 3 zile, apoi s-a răcit ușor mai ales în sudul și estul țării. Au căzut precipitații sub formă de ploaie și burniță. La sfîrșitul intervalului, acestea s-au transformat în lapoviță și ninsoare în Transilvania, Moldova și Banat. Temperaturile minime din aer, înregistrate la 25 noiembrie au oscilat între —7° (la Dorohoi) și 5° (la Tr. Severin).

În ultima zi a intervalului, temperaturile medii, de la 5 și 10 cm. adîncime, au fost cuprinse între 1° și 6°.

Din precipitațiile căzute, s-au măsurat 10 la 30 mm în cea mai mare parte a țării. Local, în Oltenia, vestul Munteniei și Moldova, cantitățile de apă au fost mai mari. În sud-estul Bărăganului și Transilvaniei, precum și în sudul Dobrogei, precipitațiile au fost mai slabe (sub 10 mm).

Rezervele de umiditate au crescut în toată țara, cu valori de 5—30 mm; în stratul de sol 0—100 cm ele sînt cuprinse între 60 și 85 mm în Dobrogea și Bărăgan și între 80 și 150 mm în restul teritoriului.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 28 NOIEMBRIE—5 DECEMBRIE: Vreme relativ umedă, cu cerul mai mult acoperit.

Precipitații sub formă de ploaie și burniță vor cădea mai frecvent în a doua parte a intervalului. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —2° și 8°, iar maximele între 2° și 12°.

Scrisori

În marele amfiteatru al producției

Spațiul nu ne îngăduie să reproducem în întregime masiva scrisoare ce ne-a fost adresată de către tînărul Vasile Pop, *inginer stagiar la cooperativa agricolă din Drăguș, județul Brașov. În cuvinte emoționante și pline de sinceritate, tînărul absolvent al facultății ne destăinuie bucuriile, satisfacțiile și greutățile trăite o dată cu intrarea în „marele amfiteatru al producției".*

„În ziua repartizării în producție îmi puneam zeci de întrebări. Unde o să lucrez? Cum va fi acolo? Cine mă va ajuta? Cum mă voi descurca? Care vor fi condițiile de muncă și de trai?... Ne îmbărbătam unul pe altul, ne făceam vise; sălășuiau în noi entuziasmul, elanul..."

„Simțeam, continuă autorul scrisorii, că anii de facultate m-au înarmat cu suficiente și temeinice cunoștințe de specialitate, dar întîlnirea cu producția, cu munca practică îmi dădea emoții. La direcția agricolă județeană, cu prilejul repartizării, am fost asigurați că o perioadă de cîteva săptămîni, noi, stagiarii, vom avea alături un specialist cu experiență, care ne va iniția în „tainele" practicii, ale meseriei... Cu mine însă nu s-a întîmplat așa. Am fost dus la unitate și prezentat conducerii cooperativei agricole. Însoțitorul mi-a strîns mîna, mi-a urat succes și a plecat... Luni de zile nimeni nu m-a întrebat ce fac, cum mă descurc, cum o duc cu viața... De nenumărate ori am simțit nevoia să mă consult cu un coleg cu experiență, dar eram singur, iar munca în cooperativa agricolă ridica, cu fiecare zi, noi probleme. Am simțit însă încrederea și căldura țăranilor cooperatori, a consiliului de conducere și, treptat, am devenit stăpîn pe noi cunoștințe practice privind organizarea producției, munca cu oamenii, întocmirea unor situații, controlul și îndrumarea... Concediul mi l-am petrecut la un coleg. A fost primul meu schimb de experiență, pe care nu-l voi uita toată viața! Am învățat unul de altul... Acum nu mă mai simt singur..."

Referindu-se, în continuare, la activitatea din primul an de producție, inginerul Vasile Pop subliniază:

„Direcția județeană agricolă nu trebuie să ne lase în voia soartei. Ea are datoria și obligația să se preocupe îndeaproape, cu dragoste și răspundere, de îndrumarea tinerilor ingineri, de asigurarea celor mai bune condiții de muncă și trai. „Sfaturile" date prin telefon nu ne sînt de folos; simțim nevoia unor îndrumări concrete, date la fața locului, în amfiteatrul producției..."

Fii „atent"! înțelegi?

E bine să fii multimilionar? Unii zic că-i bine. Așa ziceam și noi pînă astă-vară cînd, avînd nevoie de reparații capitale, autocamionul S.R. 101, cu nr. 21 NT 1870, a fost trimis la I.R.A. Iași. Delegatul cooperativei a fost întîmpinat la I.R.A. cu bucurie, iar la plecare, unul dintre cei care luaseră mașina în primire, l-a condus pînă la poartă. Acolo, o ultimă strîngere de mînă, o întrebare și.. un sfat:

— D-ta conduci autocamionul?

— Eu.

— Atunci ascultă-mă pe mine că-ți vreau binele. Dacă vrei lucru de calitate și la timp, fii atent... Înțelegi?

Și pentru că șoferul se prefăcea că nu înțelege, serviabilul lucrător al întreprinderii a adăugat:

— Cînd te prezinți să ridici mașina nu veni cu mîna goală. Adă ceva ceapă, brînză, cartofi și fuică și ce mai crezi. Să nu spui că n-aveți... Am aflat și noi că sînteți multimilionari voi, cei din Țibucani.

Temîndu-se că se vor face reparații de mîntuială dacă refuză să aducă daruri, șoferul a promis marea cu sarea. Peste 17 zile — un adevărat record — era chemat printr-o telegramă să ridice mașina. Cînd l-au văzut cu mîna goală, cei de la I.R.A. s-au uitat la șofer chioriș și au aminat cu încă 24 de ore eliberarea autocamionului. Cică pentru a-l mai... verifica.

Ce i-or fi făcut în timpul verificării, nu știm. Fapt e că după vreo săptămînă de lucru, mașina s-a oprit. Fiind în termenul de garanție am trimis-o din nou la Iași. Abia au vrut să o primească în atelier, deși era obligația întreprinderii.

După ce au meșterit ceva pe la motor, timp de cîteva ore, ne-au înapoiat autocamionul, asigurîndu-ne că de data aceasta va merge. Într-adevăr a mers ceva mai mult decît prima dată. Pe 14 noiembrie am scos pentru a treia oară autocamionul din atelierele I.R.A. Încă aproape 2 000 de lei cheltuiți degeaba, pe lîngă cei 18 792 de lei plătiți întreprinderii pentru reparația capitală. Reparat a treia oară, autocamionul nici n-a putut ajunge măcar pînă la cooperativă. A trebuit să trimitem alt autocamion ca să-l remorcheze. În garaj l-am băgat împingîndu-l cu brațele (vedeți fotografia).

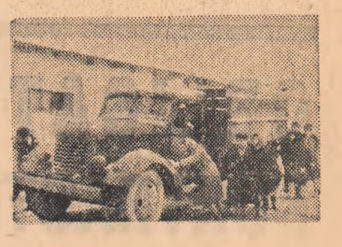

Uf, că greu se mai lasă împins! Încă o reparație și n-o să-l mai putem urni din loc.

Auzind cum au decurs lucrurile, cooperatorii vorbesc mai în glumă, mai în serios:

— Iată că sînt și situații cînd nu-i bine să fii multimilionar.

Mai avem încă șase autocamioane și ne gîndim cu strîngere de inimă că le va veni și acestora timpul să intre în reparații capitale. Ce ne vom face, nu știm. N-ar fi cumva bine să scrieți că am sărăcit? Scrieți că am sărăcit și trimiteți revista întreprinderii. Poate că așa n-o să sărăcim cu adevărat, reparîndu-ne mașinile la I.R.A. Iași.

Gh. MAFTEI
președintele cooperativei agricole Țibucani, județul Neamț

N.R. **Sesizări asemănătoare am primit și de la alți cititori ai revistei. Se pare că la unele întreprinderi de reparații auto s-a înrădăcinat practica lucrărilor de slabă calitate și a cadourilor cerute cu nerușinare. Cît vor mai fi tolerate astfel de practici?**

Povară financiară

La 4 martie 1967, cooperativa noastră agricolă a cumpărat, prin baza de aprovizionare Drăgășani, o tocătoare de furaje tip „Energia", în valoare de 30 000 de lei. În primele ore de rodaj, toate curelele trapezoidale s-au rupt în zeci de bucăți, constatîndu-se și multe alte defecțiuni de construcție. Am cerut bazei de aprovizionare să intervină la furnizor — Întreprinderea metalurgică „Energia" Constanța — pentru a trimite un delegat să remedieze defecțiunile.

„Tocătoarea se află în garanție. O să primiți ajutorul solicitat", ne-a comunicat baza. Dar lunile au trecut, sîntem la sfîrșitul anului 1968, iar tocătoarea ruginește, defectă. Am cheltuit în zadar 30 000 de lei; nu avem cu ce toca furajele necesare celor peste 300 de taurine. Am trimis numeroase adrese și întreprinderii din Constanța. În zadar. Nimeni nu vrea să audă de necazul nostru, de faptul că tocătoarea a devenit pentru noi o povară financiară. Solicităm sprijinul redacției. (Ing. Leonid NOVACOV — președintele cooperativei agricole Strejești de jos, județul Olt).

OPINII

În domeniul protecției plantelor

Organizarea cercetării științifice poate fi îmbunătățită

Institutul de cercetări pentru protecția plantelor — I.C.P.P. — este o unitate tînără. Înființat în toamna anului 1967, în cadrul acțiunii de dezvoltare a rețelei unităților de cercetare științifică din domeniul agriculturii, își orientează activitatea în raport cu sarcinile și problemele producției agricole.

Munca cercetătorilor se desfășoară, pe de o parte, în centrala institutului și, pe de alta, în cadrul stațiunilor experimentale și al unor institute din diverse zone ale țării.

Experiența acumulată în acest prim an de activitate a institutului ne-a permis să constatăm că devine tot mai necesară schimbarea actualei structuri organizatorice, în direcția realizării unei cerințe acute : *concentrarea cercetărilor din domeniul protecției plantelor în cadrul unor centre, judicios amplasate în diverse zone ale țării.*

Argumente care să sprijine această idee nu lipsesc. Voi enumera, în cele ce urmează, cîteva dintre cele care mi se par a fi cele mai semnificative.

Se știe, astfel, că în prezent, specializarea cercetătorilor din domeniul protecției plantelor se face în două mari direcții : fitopatologie și entomologie. De fapt, această acțiune trebuie împinsă mai departe, ajungîndu-se la specializarea cercetătorilor pe grupe de agenți fitopatogeni, pe grupe de dăunători, pe probleme de fitofarmacie, de rezistență și imunitate, de luptă biologică etc. O asemenea adîncire a specializării ar duce, indubitabil, la o mai eficientă rezolvare a temelor luate în studiu. Lucrul acesta nu este însă posibil în condițiile dispersării cadrelor într-un mare număr de unități de cercetare — 26 de stațiuni și 3 institute — așa cum există în prezent.

Tot dispersarea face dificilă și formarea noilor cadre de cercetători. In actualul sistem de organizare al I.C.C.P., această cerință se realizează prin recrutarea de tineri ingineri sau biologi și încadrarea lor la stațiuni. Nici pregătirea de 1—2 luni pe care aceștia o fac în centrala institutului, nici cele cîteva vizite anuale ale șefilor de secții și laboratoare, din centrală, la stațiuni nu pot fi considerate ca suficiente pentru ca tinerii cercetători să-și poată adînci pregătirea. Soluția optimă o pot oferi și în această situație, centrele de cercetări pentru protecția plantelor unde, o dată cu concentrarea, s-ar realiza o armonioasă colaborare între cadrele experimentate și cele tinere. Și mai bine ar fi rezolvată problema pregătirii cadrelor prin amplasarea acestor unități de cercetare pe lîngă centrele universitare. Prezența în fiecare centru de acest fel a unui mai mare număr de cercetători (în medie, șapte-opt) ar permite un mai viu și valoros schimb de idei, atît între membrii colectivului, cît și cu alți specialiști agricoli.

Există și alte probleme care și-ar găsi o fericită rezolvare în condițiile existenței acestor centre. Nu este, astfel, posibilă, în prezent, *dotarea corespunzătoare a tuturor laboratoarelor* din toate cele 25 de stațiuni, cu instalații, aparatură, crescătorii de insecte etc. Ar costa prea mult și ele nu ar fi economic folosite. În același timp, sînt cu totul insuficiente posibilitățile de *documentare* ce pot fi asigurate la nivelul cercetătorului de protecția plantelor. În centrele pe care le preconizăm, dotarea se poate realiza în raport cu cele mai exigente cerințe, aparatura putînd fi folosită eficient de întregul colectiv de cercetători. Ar crește, de asemenea, substanțial posibilitățile de asigurare a documentației.

Concentrarea cercetătorilor specialiști în probleme de protecția plantelor nu înseamnă, nicidecum, îngustarea sferei de activitate a institutului nostru. Așa cum a dovedit experiența de pînă acum, rezultatele obținute în unele stațiuni pot fi extinse cu ușurință și în alte zone, cu condiții pedoclimatice similare. S-a constatat că avantajele pe care le oferă experimentarea în condiții cît mai variate sînt, de fapt, mult mai mici decît cele pe care le asigură concentrarea cercetărilor într-un număr mai redus de puncte, suficiente însă pentru a acoperi zonele mari agroclimatice ale țării.

Ținînd seama de aceste date, *propun să se organizeze, în afara centralei institutului, 8 centre de cercetare, trei dintre ele urmînd să funcționeze ca secții la Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație, Institutul de cercetări pentru pomicultură și Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr.* Problemele de protecția plantelor pe care le ridică zona de sud a țării ar urma să fie studiate în centrala institutului. În rest, centrele de cercetări pentru protecția plantelor vor trebui să acopere zone caracteristice, cum sînt cele din vestul țării, podișul Transilvaniei, Dobrogea, Oltenia și nordul Moldovei. Lucrul acesta nu exclude însă posibilitatea de a se menține laboratoare de protecția plantelor în anumite stațiuni, pentru rezolvarea unor probleme speciale.

Este adevărat, organizarea de centre (secții) la unele institute de ramură ridică numeroase probleme, deoarece tendințele de izolare ale unora dintre aceste institute fac, uneori, dificilă colaborarea.

Pentru rezolvarea unor astfel de probleme, considerăm că acele aspecte din domeniul fitopatologiei sau entomologiei, mai apropiate de plantă, vor putea fi rezolvate mai bine în colaborare cu secțiile institutiilor de ramură ; cercetările legate de agenți fitopatogeni, dăunători etc. vor fi rezolvate în centrala institutului.

Existența Institutului central de cercetări agricole și, mai cu seamă, exercitarea de către acesta a rolului său coordonator fac pe deplin posibilă și eficientă restructurarea propusă de noi. Consider că o asemenea acțiune va permite creșterea calitativă a muncii de cercetare și a valorii rezultatelor ei.

Dr. I. BAICU
director adjunct științific al Institutului de cercetări pentru protecția plantelor

N. R. În legătură cu opiniile cuprinse în articolul de mai sus, îi invităm pe cititorii interesați să-și exprime punctul de vedere în articole pe care le vom publica în continuare la această rubrică.

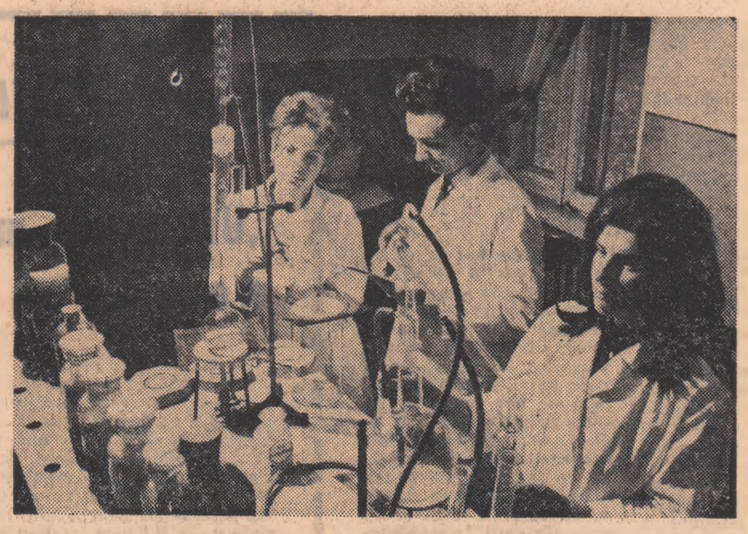

Periodic, în laboratorul de vinificație al I.A.S. Odobești, județul Vrancea, vinurile sînt supuse unui control minuțios. În fotografie : **tehnologul șef N. Pogorevici, ajutat de două laborante, determină zahărul din vin**

Foto : C. DUMITRU

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

REDUCEREA CANTITĂȚII DE LAPTE DIN RAȚIA VIȚEILOR DESTINAȚI ÎNGRĂȘĂRII

În creșterea tineretului taurin și în special a viteilor sugari, principala preocupare actuală o constituie elaborarea de noi metode și sisteme economice de hrănire în funcție de rasă, destinație și disponibilul de furaje. În acest scop, la viței se experimentează procedee noi privind reducerea cantității de lapte integral și ecremat prin înlocuirea lui cu substituenți de lapte și nutrețuri combinate.

Pînă în prezent, în diferite țări, s-au obținut rezultate remarcabile prin introducerea în rație a unor amestecuri de furaje care să asigure o creștere și o dezvoltare normală. Chiar și atunci cînd la fiecare vițel s-au administrat numai cîte 200 kg de lapte integral, iar în unele cazuri, cînd întărcarea s-a efectuat la 4—5 zile, prin introducerea în rație a unor amestecuri de furaje, ca substituente ale laptelui, viteii au crescut și s-au dezvoltat normal. Aceste amestecuri sînt cunoscute sub diferite denumiri, în funcție de țări și firmele care le realizează ; în țara noastră ele sînt prezentate sub denumirea de: lactoleum, lactosebus sau lactunctura.

Substituenții amintiți se caracterizează printr-un conținut ridicat în proteine (25—30 la sută) și grăsime (8—14 la sută) și scăzut în celuloză (0,4—1,3 la sută). În compoziția lor intră *lapte nesmîntînit praf* (40—45 la sută), *zer uscat* (5—10 la sută), *glucoză* (5—6 la sută), *făină de ovăz* (5—6 la sută), *drojdie de bere uscată* (3—7 la sută), *făină de sînge* (7—10 la sută), *diferite grăsimi animale și vegetale* (20—30 la sută), *vitamine și microelemente.*

Realizările obținute pe plan mondial și în unele unități de cercetare din țara noastră ne-au determinat să studiem, în condițiile cooperativelor agricole, posibilitățile de reducere a consumului de lapte din hrana viteilor, folosind o rație formată din furaje aflate la îndemîna oricărei unități. Experiețele noastre s-au desfășurat la cooperativa agricolă Poiana, județul Constanța, pe 2 loturi a cîte 8 viței fiecare, omogene ca tip, vîrstă și greutate corporală, la fătare. Lotul martor a fost hrănit după schema folosită în mod obișnuit de unitate.

Felul nutrețului	U/M	Lotul martor	Lotul experimental
Lapte integral	kg	400	235
Lapte smîntînit	kg	200	—
Fin borceag	kg	98	110
Porumb însilozat	kg	140	126
Uruială de ovăz cernută	kg	40	36,5
Uruială de orz cernută	kg	17	18,5
Uruială de porumb cernută	kg	64	57,5
Tărițe	kg	17	26,5
Șroturi de floarea-soarelui cernute	kg	22	50,0
Făină de sînge	kg	—	19,0
Cretă furajeră	kg	3	3,0
Sare de bucătărie	kg	3	3,0
Valoarea nutritivă a furajelor	UN	405,64	368,59
	PD	55,75	59,34
UN consumate pentru 1 kg de spor în greutate	UN	3,60	3,071
PD consumată pentru 1 kg de spor în greutate	g	500	500

Așa cum reiese din datele prezentate în tabel, lotul experimental a primit 58 la sută din cantitatea de lapte integral consumată de lotul martor, iar laptele smîntînit a fost înlocuit în totalitate cu făină de sînge.

Din analiza dezvoltării corporale se constată că viteii din *lotul experimental au realizat fiecare la vîrsta de 6 luni o greutate corporală de 150 kg, adică cu 8 la sută mai mare decît cei din lotul martor, cu un spor mediu zilnic de 0,667 kg, față de 0,600 kg, cît au realizat viteii din lotul martor. La lotul experimental, 1 kg de spor în greutate a fost realizat cu un consum specific de 3.071 UN și 0.500 kg proteină digestibilă, față de 3,60 UN și 0,500 g proteină digestibilă, cît s-a înregistrat la lotul martor.*

Pentru a urmări eficiența economică a schemei folosite, s-a analizat și valoarea furajelor consumate de la fătare și pînă la întărcare ; aceasta a fost cu 37 la sută mai mare, la lotul martor față de cel experimental.

Prin folosirea în producție a schemei experimentate se poate realiza deci o economie de 165 de litri de lapte integral și 200 de litri de lapte smîntînit, la fiecare vițel. În același timp costul furajelor se poate reduce cu 37 la sută la viteii sugari destinați îngrășării, fără ca dezvoltarea lor corporală să fie influențată negativ. Raportînd cantitatea de lapte substituită în acest mod la fiecare vițel, la efectivul de cca 14 000 de tăurași existent anual în cooperativele agricole din județul Constanța, reiese că numai aici s-ar putea înregistra o economie de 28 000 hl de lapte smîntînit și 23 000 hl de lapte integral.

Dr. Dumitru PETCU
șef de laborator la Stațiunea experimentală Dobrogea

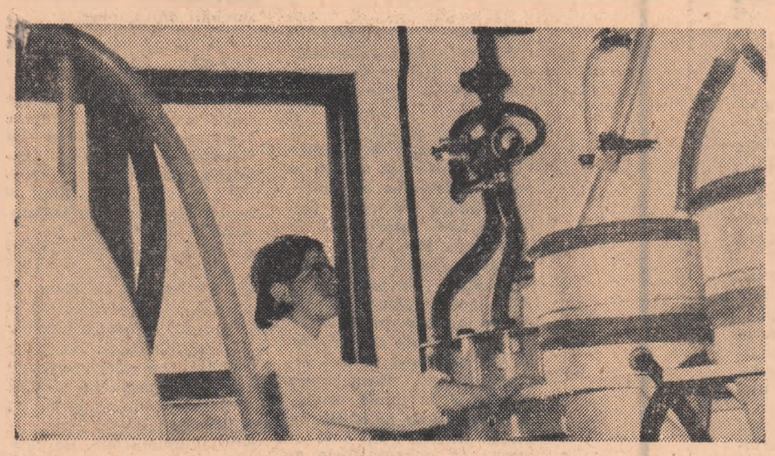

În ferma de vaci cu lapte a bazei experimentale a I.C.Z. Săftica, o instalație modernă asigură mulsul și transportul laptelui în cele mai desăvîrșite condiții igienice.

Foto : C. DUMITRU

LA I.A.S. DRĂGĂNEȘTI — VLAȘCA

Mitul pierderilor planificate a fost spulberat

De multă vreme, chiar de prea multă, o serie de întreprinderi agricole de stat sînt planificate cu pierderi. Se găsesc, începînd cu ferma și terminînd cu trustul zonal, tot felul de motive — care la o analiză mai temeinică nu rezistă — prin care se justifică un mod defectuos de a munci. Adeseori, fermele și întreprinderile sînt tentate să nu-și prevadă producții și venituri la posibilitățile reale, știind că depășirea sarcinilor de plan, a beneficiilor, reducerea cheltuielilor sau a pierderilor planificate atrag după sine... premieri substanțiale ; nu rare sînt cazurile cînd valoarea premiilor depășește pe cea a venitului net. Greșeli se fac și de către trusturile zonale, care aplică șablon unele corecturi în cifrele de plan propuse de ferme și întreprinderi.

În același timp, noi cei din unități neglijăm atunci cînd întocmim planurile, un lucru esențial : folosirea tuturor rezervelor interne.

Sînt semnificative, în acest sens, cîteva exemple din unitatea noastră. Două din cele șapte ferme de producție, cu profil zootehnic, au fost planificate în acest an cu pierderi : ferma numărul 1, cu 257 000 de lei, iar ferma numărul 4, cu 144 000 de lei.

Spre satisfacția tuturor, lucrurile s-au desfășurat exact invers. Ferma nr. 1, după nouă luni de muncă a înregistrat o economie la cheltuieli de 338 000 de lei, și a depășit veniturile cu 185 000 de lei ; la ferma nr. 4 s-a cheltuit mai puțin cu 176 000 de lei și au fost încasate venituri cu 336 000 de lei mai mari decît se planificase. Calculele previzibile indică faptul că, la finele anului, cele două ferme vor avea beneficii.

Neavînd intenția și nici posibilitatea de a elucida complet această problemă, voi arăta ce s-a făcut în întreprinderea noastră pentru rentabilizarea celor două ferme.

Se cunoaște faptul că, pentru desfășurarea unei activități rentabile, condiția primordială este obținerea unei producții cît mai mari, cu cheltuieli cît mai mici. Pentru prisută ? Este clar că aceasta este o vină în primul rînd a noastră. În afara rezervelor pe care le țin „în rezervă" fermele, există la unii lucrători ce se ocupă cu planificarea optica greșită de a nu consulta întreaga masă de salariați, de a manifesta neîncredere în posibilitățile lucrătorilor direct productivi. Numai așa consider că se poate explica faptul că nu s-au prevăzut producțiile în funcție de toate condițiile existente și de cele ce se pot crea. Astfel, nu s-a prevăzut de la începutul anului posibilitatea irigării culturilor furajere, metodă prin care s-au și obținut mari cantități de nutrețuri. Tot pentru obținerea unor cantități sporite de furaje am însămînțat în miriște 605 hectare cu asemenea culturi.

Factorul cel mai important, neglijat în planificare, a fost organizarea științifică a muncii. Întocmirea rațională și respectarea riguroasă a programului de grajd, de exemplu, a dus la îngrijirea și hrănirea mai bună a animalelor. De asemenea, nu s-a ținut seama de posibilitatea extinderii micii mecanizări a lucrărilor și nici de sporurile de preț ce se pot încasa ca urmare a unei calități deosebite a producției. S-a luat prețul de vînzare din nomenclator și cu aceasta... basta. Or, veniturile dobîndite în plus de fermele respective sînt tocmai rezultanta acestor sporuri de producție și de calitate, iar economiile la cheltuieli se datoresc mecanizării parțiale a mulsului, executării unei furajări raționale a animalelor și înlăturării risipei ; au fost lichidate, prin transfer, importante stocuri de mijloace fixe pentru care se plăteau amortismente. S-a constatat că și sporurile la creșterea în greutate la tineretul taurin pot fi mai mari, putîndu-se încasa în plus peste 50 000 de lei. Oare toate aceste rezerve nu se puteau ști dinainte, astfel încît pierderile planificate să nu devină o fatalitate ?

În concluzie, vreau să subliniez **că peste tot există posibilități pentru desfășurarea unei activități rentabile, dar ele trebuie descoperite și folosite la maximum.**

Ing. Nicolae NICOLAE
directorul I.A.S. Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman

NOUTĂȚI

Înlăturarea excesului de apă de pe terenurile agricole

In țara noastră, în zona umedă se găsesc importante suprafețe de terenuri agricole expuse temporar sau permanent excesului de apă din sol. Cauzele principale ale excesului de apă sînt : existența pe profilul solului la adîncime mică a unui orizont greu permeabil, existența unui strat freatic bogat, cu nivel liber, sau sub o ușoară presiune, foarte apropiat de suprafața solului, precipitațiile bogate, evapotranspirația potențială redusă în perioadele de exces. La acestea se adaugă uneori și pantele relativ reduse ale terenului, revărsările și infiltrațiile din riuri sau scurgerile de pe teritoriile învecinate. Sintetizînd studiile efectuate de cercetătorii români în condițiile din depresiunile Făgăraș (la Sercaia și Perșani), Huedin, Bîrsei (Hălchiu) etc., în vederea stabilirii tehnicii înlăturării excesului de apă de pe terenurile agricole din zona umedă, s-a ajuns la concluzii utile pentru practică.

Astfel pe terenurile cu pantă redusă, excesul de apă prezent din toamnă pînă primăvara tîrziu poate fi eliminat prin lucrări hidroameliorative ușoare, constînd din arătură la cormană în benzi, cu spinări (coame) avînd lățimi de 12—16 m, iar pe terenurile mai înclinate și prin drenaj cîrtiță, executat la adîncimea de 45—50 cm și la distanță de 1 m, cu drenuri de 6—10 m diametru. Experiențele au arătat că aceste două măsuri se pot combina, dar în acest caz distanța dintre drenuri trebuie să fie de 2 m.

Pe terenurile cu pante mari excesul de apă care apare îndeosebi pe versanții nordici la schimbările de pantă și care se menține pînă primăvara tîrziu poate fi eliminat prin drenaj cîrtiță executat la adîncimea de 40 cm și la distanța de 2—3 m.

Aplicînd amendamente cu var stins, în cantitate de circa 1 500 kg/ha, eficacitatea drenajului cîrtiță crește.

În cazul în care astfel de terenuri sînt ocupate cu livezi, excesul de apă poate fi înlăturat prin canale deschise sau drenuri executate din materiale locale (suluri de fascine, din nuiele, de 25—30 cm diametru), avînd adîncimea de 1 m și distanțate la 40—50 m. Adăugîndu-se 2 000 kg/ha var stins pe fondul drenat, s-a asigurat o triplare a producției de masă verde sub livadă.

O importantă inovație la I. A. S. Cotești

La ferma nr. 8 a Întreprinderii agricole de stat Cotești, județul Vrancea, a fost realizată în acest an o „Instalație centralizată de alimentare cu soluție pentru combaterea bolilor și dăunătorilor la vița de vie", inovație a inginerilor Stănică DUMBRAVĂ, director, și Florin DĂESCU, șef de fermă.

Modul de funcționare. Apa din precipitații este captată într-un bazin (pe la partea inferioară) prevăzut cu elemente filtrante și cameră de decantare. De aici, cu ajutorul unor pompe, apa este ridicată în bazine de preparare a soluției, situate la 3 m de sol ; acestea au fundul înclinat (pentru a se asigura curățirea), vane de scurgere și site de filtrare. Din bazine, soluția intră într-o rețea de conductă din P.V.C. îngropate perpendicular pe direcția rîndurilor de vie. Pe traseul conductei sînt prevăzute cămine de vizitare, iar din 60 în 60 de metri — hidranți. Căminele de vizitare și hidranții sînt prevăzuți cu robinete de trecere și închidere, pentru dirijarea soluției. Întrucît diferența de nivel între bazinele de preparat soluție și punctele de alimentare (hidranți) este de 3—40 m, se asigură în rețea o presiune suficientă pentru încărcarea rapidă (3—5 minute) a mașinilor de stropit.

Din calculul eficienței economice rezultă că valoarea investiției (350 000 lei) se recuperează în numai doi ani. Pentru stropirea cu ajutorul noii instalații a celor 160 ha de vie ale fermei nr. 8 s-au cheltuit în acest an (inclusiv amortismentul) doar 27 808 lei, față de 238 808 lei cît se consumau înainte prin metodele obișnuite de preparare a soluției și stropire a viei. Nu s-a luat în calcul elementul cel mai important al inovației, și anume eliminarea definitivă a pierderilor de recoltă provocate în trecut de imposibilitatea aplicării tratamentului în cele trei zile cît durează perioada de incubație a manei la vița de vie.

ÎNTREPRINDEREA MINIERA „DOBROGEA"

str. N. Titulescu, nr. 7, Constanța, telefon 22.950 livrează CRETĂ FURAJERĂ (carbonat de calciu organogen) STAS 2706 — 64, ambalată în saci de hîrtie.

Prețul de vînzare (exclusiv ambalajul)

calitatea I. ; 160 lei/tonă

calitatea II ; 100 lei/tonă

ÎNTREPRINDEREA 11 INSTALAȚII BUCUREȘTI

SERV. APROVIZIONĂRII,

Bdul. Armata Poporului, nr. 10, tel. 31.05.52

oferă spre vînzare unităților socialiste și cooperatiste, din stoc disponibil, fără repartiție, pe bază de comandă fermă :

— diferite materiale electrice;
— diverse materiale pentru instalații sanitare;
— materiale de construcții;
— profile;
— materiale termosanitare;
— diverse materiale.

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa direct serviciului Aprovizionării, tel. 31.05.52, unde veți putea consulta și listele detaliate cu materialele disponibile.

Întreprinderea 11 Instalații - Montaj București

str. Popa Tatu, nr. 26, telefon 13.22.56

ANGAJEAZĂ URGENT

— șoferi automacaragii ;
— electricieni, depanatori utilaj construcții ;
— mecanici reparații auto ;
— mecanici reparații motoare Diesel ;
— mecanici reparații utilaje ;
— mecanici deservire utilaje ;
— strungari în fier.

IMPLICAȚIILE ECONOMICE ALE UNEI APROVIZIONĂRI TEHNICO-MATERIALE NECHIBZUITE

Aprovizionarea tehnico-materială a cooperativelor agricole se realizează cu ajutorul fondurilor proprii și, mai ales, al creditelor acordate de stat.

O recentă anchetă efectuată în mai multe cooperative agricole, ca și în unele întreprinderi județene de aprovizionare tehnico-materială, a dezvăluit o serie de fapte care dau efecte economice păgubitoare pentru unitățile în cauză.

Risipitori din punga proprie!

Nici nu pot fi numiți altfel cei ce, cu bună știință, au cheltuit bani din averea obștească pentru lucruri care de la bun început nu le erau necesare sau care și-au dovedit inutilitatea în decursul timpului.

La cooperativa agricolă Remetea Mare, județul Timiș, zac în magazie 41 de uși cu tocurile respective, în valoare de circa 40 000 de lei.

— Sînt procurate acum vreo zece ani, iar eu sînt președinte doar din 1967 — spune Ilie CIONCA.

— Puteați, în schimb, să le vindeți dacă nu vă sînt de trebuință.

— Am neglijat această problemă — precizează Ion BRECA, de... nouă ani contabil șef al unității.

Cooperativa agricolă Uivar, din același județ, a cumpărat peste necesar 80 de adăpători automate, în valoare de circa 20 000 de lei.

— N-am știut de la început cîte ne trebuie, n-am socotit bine — ne declara președintele Gheorghe MOIȘ.

— Mie mi s-a cerut să virez banii la bază — justifică contabila Erica WENTZEL **— și i-am virat. Cred că nu e de datoria mea să știu cîte adăpători trebuie montate în grajduri. Asta e treaba inginerului zootehnist, a constructorilor.**

Oare așa se pune problema? Contabilul nu trebuie să știe precis pe ce anume se cheltuiesc banii cooperativei? De fapt, s-a demonstrat că numai cu puțin efort o asemenea situație poate căpăta o rezolvare pozitivă. La recomandarea organelor județene, adăpătorile respective au fost vîndute cooperativei agricole din Pustiniș, căreia îi erau strict necesare.

În județul Olt, la Radomirești, cooperativa a achiziționat acum patru ani o motopompă tip „Brateș" pe care a cheltuit 150 000 lei. Este însă prea mare față de debitul sursei de apă existent. Și, stînd așa, degeaba, unele piese ale pompei au și „dispărut". Alte două motoare T.N., în valoare de 44 500 lei sînt, de asemenea, nefolosite. Contabilul șef, Marin MANAC, cu o înfățișare mîhnită, ne spunea că, într-adevăr, o sumă așa de mare a fost risipită inutil, dar nu știe cum ar putea fi recuperată.

Realitatea este că motoarele au nevoie de foarte mici reparații, motopompa „Brateș" fiind necesară altor cooperative de lîngă Dunăre, care au terenuri amenajate pentru irigații.

Este adevărat că nici uniunea județeană n-a întreprins nimic în această direcție. Și nu numai pentru Radomirești, ci și pentru cooperativele din Rotunda, Fărcașele, Dăneasa, Seaca, Gîrbov, Drăghiceni unde valoarea utilajelor nefolosite totalizează 348 881 lei.

O situație recent încheiată de filiala Olt a Băncii agricole înregistra, în cooperativa Doba, utilaje și materiale nefolosite, achiziționate în urmă cu 3—4 ani, în valoare de 171 000 de lei, în cooperativa Fălcoiu — de 153 000 de lei, în cea din Călinești — de 331 000 de lei. În întregul județ Olt, cooperativele agricole dețin, fără să le folosească, materiale și utilaje în valoare de 3 118 000 lei. O adevărată avere care se risipește.

Dacă ar fi puși să plătească din buzunarul propriu, conducătorii unităților respective ar mai procura utilaje sau materiale care nu le sînt de folos?

...Unde plătește și Ali Baba

În fiecare an, cooperativele agricole comandă întreprinderilor județene de aprovizionare mijloace tehnice și materiale necesare îndeplinirii planurilor de producție. Ar urma ca, o dată acestea sosite în depozite, cooperativele să ridice ce au comandat. Lucrurile nu stau însă așa. Depozitele sînt pline pînă la refuz de tot felul de utilaje și materiale, care pe lîngă valoarea lor bănească reprezintă valori impresionante sub aspectul rolului lor productiv, a ceea ce ar fi putut sau ar putea produce, dacă ar fi folosite cu un ceas mai devreme.

La întreprinderea județeană Alba de aprovizionare tehnico-materială stau în depozit conducte cu cuplaj rapid pentru irigații în valoare de 100 000 de lei, țeavă neagră pentru instalații de apă — de 78 000 de lei, anvelope auto — de 280 000 de lei. Întreprinderea județeană Ialomița a primit de la cooperative comenzi pentru motoare de autoturisme I.M.S. în valoare de 200 000 de lei, pentru agregate de alăptarea vițeilor de 800 000 de lei, iar țevi pentru instalații de apă în valoare de 400 000 de lei. Toate aceste materiale au fost aduse în bază și... stau de 3—4 luni, așteptîndu-și stăpînii. Dar ei întîrzie să vină. Se pare că nu le mai trebuie. La întreprinderea județeană Olt, de aprovizionare tehnico-materială, unde se bate un adevărat record în acest sens, pe lîngă conducte pentru irigație, căruțe tip Dobrogea, prășitoare, ventilatoare pentru uscat fîn, cărbuni, toate în valoare de peste 1 200 000 de lei, există și supernuclee destinate preparării nutreturilor combinate pentru păsări, în valoare de 255 000 de lei, aduse din străinătate cu o mare cheltuială de valută. Or, este știut că supernucleele își pierd efectul după o oarecare vreme. Deci bani ai statului aruncați pe gîrlă.

Mijloace tehnice și materiale a căror valoare se cifrează la zeci de milioane de lei, valori imobilizate, neproductive, se află și în județele Ilfov, Timiș, Dolj, Iași și altele. În depozitele întreprinderilor de aprovizionare sau în custodiile constituite la furnizori se găseau la începutul trimestrului patru, însemnate cantități de materiale și mijloace tehnice din care ne rezumăm să citîm cele 141 de autocamioane „Bucegi", în valoare de 10 000 000 de lei, 46 de remorci auto, 141 de tractoare pentru lucrări în viticultură și legumicultură, 114 semănători universale, 132 de semănători 2 SPC-2, 200 de ventilatoare pentru uscat furaje, 41 de aspersoare, 253 de rezervoare de apă și carburanți. Toate acestea ar fi trebuit de fapt să se găsească de cîteva luni în cooperative și să funcționeze.

Cum se planifică... neplanificarea

Nu este greu să descifrezi în această paradoxală situație viciile unor practici care acuză deopotrivă și conducerile cooperativelor, care atunci cînd fac planurile de producție nu chibzuiesc îndelung ce anume mijloace tehnice și materiale le vor fi necesare, cît și pe specialiștii din rețeaua de aprovizionare tehnico-materială, care nu fac planurile în strînsă colaborare cu clienții lor.

Pentru ca bazele să nu mai fie puse în situația de a fi în posesia unor stocuri supranormative s-a făcut propunerea, de către multe cooperative, ca aprovizionarea cu mașini și materiale să se facă numai pe bază de liste întocmite de către unități și aprobate de direcțiile agricole, uniunile cooperatiste și de către filialele județene ale Băncii agricole. Toți acești factori să se consulte apoi și cu reprezentanții întreprinderilor de aprovizionare. Este o idee bună. De ce nu se pune în practică?

Planurile de aprovizionare se întocmesc în lunile iunie-iulie, iar planurile de producție ale cooperativelor, în ultimele luni ale anului. În această situație este firesc să se comande utilaje și materiale fără să se cunoască bine sarcinile de producție pentru anul viitor. Dacă pentru rețeaua de aprovizionare este necesar a se ști cu cîteva luni înainte ce anume va trebui să comande industriei, și aceasta este pe deplin adevărat, ar urma ca beneficiarii să recurgă, atunci cînd fac comenzi, la planurile de perspectivă care există în fiecare cooperativă. Bineînțeles, după ce planurile de perspectivă vor fi revăzute, îmbunătățite, aduse cît mai aproape de realitate.

Și, în fine, o implicație nu de mai puțină importanță: aceea a posibilităților de plată ale cooperativelor. Or, se știe că plata unor utilaje în timpul anului, și mai ales, la mijlocul acestuia, constituie o greutate pentru unele unități. Din acest motiv, sînt cooperative care se abțin să ridice utilaje și materiale, preferînd să lase marfa în depozit. De aici rezultă obligația indiscutabilă a filialelor Băncii agricole de a aplica un asemenea sistem de lucru în operațiunile de decontare, care să excludă posibilitatea creării de stocuri de utilaje și materiale.

Cele cîteva constatări semnalate referitoare la folosirea utilajelor și materialelor, precum și la sistemul de aprovizionare tehnico-materială constituie numai o parte a problemei imobilizării de fonduri și bunuri materiale. Factorii răspunzători din acest domeniu au datoria să caute și să găsească acele căi de înlăturare a unor asemenea fenomene cu grave implicații economice.

Nicolae RUSU

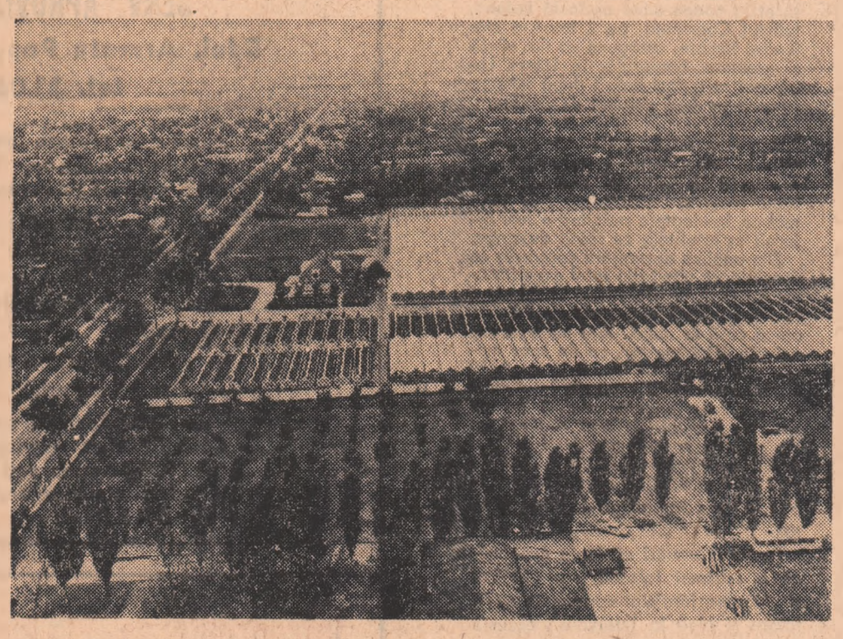

Cooperativa agricolă de producție Otopeni, din preajma Capitalei, dispune de un sector legumicol puternic. În fotografie: vedere din avion a serelor

Foto: AGERPRES

MICROFOILETOANE

„Unde a mers mia, meargă și suta!"

Zicala „Unde a mers mia..." este, în cazul de față, depășită. O mie e floare la ureche! Fiind vorba despre complexul avicol al cooperativei agricole din comuna Pielești, județul Dolj, această zicală se referă la sute de mii de lei. E drept, în noua ei formulă, zicala nu prea circulă prin viu grai. Se află consemnată, cu litere mari, într-un proces-verbal: „Unde au mers 500 000 de lei... să mai meargă încă 400 000 de lei!" Așa zicală, mai... merge! Complexul însă... stă neterminat și nepopulat de șapte ani! Ce poți să faci cu 500 000 de lei! S-au străduit ei cooperatorli din Pielești să-i cheltuiască cu... țîriita, conform devizului: 150 000 de lei în 1962 — pentru temelie; 200 000 în anul 1963 — cînd au ridicat pereți, ziduri înalte și groase ca de cetate, iar 150 000 în 1964 — la acoperiș! Nu s-au grăbit. Creditele primite de la stat s-au dus, fără folos, de parcă nici n-ar fi fost. Construcția, o hală imensă, a fost abandonată la jumătate, din lipsă de... fonduri!

În acest timp, specialiștii din cadrul organelor agricole răspunzătoare de planificarea, proiectarea și urmărirea construirii acestui obiectiv nu s-au mai interesat de soarta investiției. La rîndul său, tras la răspundere de adunarea generală pentru acceptarea și imobilizarea creditelor, consiliul de conducere al cooperativei agricole a apelat la altă zicală: „Nați-o bună că ți-am dres-o!". A cumpărat în fiecare an cîte 3000—7000 de pui de o zi și i-a introdus în hala pustie, fără căldură și lumină. Puii au murit aproape toți, iar oudle ce se obțin de la cele cîteva păsări rămase în viață costă acum 100 de lei... bucata!

Ca să scape de gura satului, noul președinte, Dumitru Deleanu, a transformat jumătate din hală în... magazie de porumb! Dar cum, între timp, prin tavanul complexului avicol a început să plouă, s-a răzgîndit în favoarea... oilor! „Vom cumpăra oi! 1000, 2000, 3000 — cîte încap în complex", a exclamat președintele.

O telegramă primită anul acesta de la Banca agricolă i-a răsturnat însă toate planurile. „Dacă în cel mult o lună de zile nu populați complexul avicol cu 10 000 de găini ouătoare vă retragem creditele în valoare de 500 000 de lei, majorate cu dobînzile penalizatoare legale".

...Și-au venit la Pielești fel de fel de cadre de conducere și de specialiști de la direcția agricolă județeană și de la uniunea județeană a cooperativelor agricole — proiectanți, constructori, zootehniști, medici veterinari, inspectori contabili... Un adevărat pelerinaj. Părerile fiecăruia au fost consemnate în procesul-verbal; „Păcat de bani". „Să fie transformat în puiernițe". „E amplasat în bătaia curenților. Merită dărîmat". „Eu sînt pentru terminarea construcției..." Pînă la urmă a fost acceptată soluția. „Unde au mers 500 000 de lei, să mai meargă alte circa 400 000 de lei, reprezentînd contravaloarea reparațiilor, a amenajărilor interioarelor, a utilajelor, a rețelei electrice etc".

Consiliul de conducere al cooperativei agricole nu și-a însușit această concluzie și susține că investiția depășește posibilitățile unității, păgubește cooperativa agricolă.

— Primiți credite, vă ajutăm!

...Așa ajutor nu prea... ajută! Totuși, tratativele pentru transpunerea în fapte a... zicalei continuă. Credite sînt... Dar cine le va rambursa?

Mihai BORZA

Un cont pentru dumneavoastră!...

Cînd tovarășii din organele de control ale Uniunii județene a cooperativelor agricole Timiș au început activitatea de cercetare în scriptele cooperativei agricole din Seceani, în fața lor s-a înfățișat un om cu cel mai fermecător zîmbet pe buze:

„Dați-mi voie să mă prezint... Sînt gestionarul Vasile Tonea. Vin să vă anunț că din ordinul tovarășului președinte al cooperativei, Teodor Duma, am deschis la bufet un cont pentru dumneavoastră, pentru necesități proprii..."

Întîi oaspeții nu prea au înțeles despre ce este vorba. Apoi nu le-a venit să creadă. Dar pe măsură ce efectuau controlul, se vedea mai clar ce se ascundea sub paravanul acestei nemaipomenite amabilități. Se ascundeau furturi, la care se adăuga o imensă nepăsare față de bunul mers al cooperativei. Așa se face că ultimii din cei 17 ani de cînd există cooperativa s-au caracterizat printr-o stagnare din punct de vedere economic.

...Se scula de dimineață Teodor Duma, se spăla pe ochi și plin de inițiativă își zicea: „Ce-ar fi să comand meseriașilor noștri o masă cu patru scaune, frumoasă, lustruită, cum i-ar sta bine în sufrageria unui președinte..." „Ce-ar fi să-mi facă meseriașii noștri un coridor care să înlesnească trecerea spre celelalte încăperi ale casei și o scară nouă, că asta veche nu mai e la modă..."

Cu un asemenea președinte, nici ceilalți din conducerea cooperativei nu s-au lăsat mai prejos. Vicepreședintele Anghel Sabin a vîndut un cal al cooperativei cu 1 800 de lei, dar n-a justificat banii. Contabilul șef, Aurel Mili, a vîndut unui cetățean un motor (pe care „întîmplător" îl casase în prealabil) pentru „modesta" sumă de 6 300 de lei, bani pe care, de asemenea, nu i-a justificat. Gestionarul Andrei Merath a început și el să tărăgăneze depunerea unor importante sume de bani, „împrumutate" pe termen lung celor din conducere. Și lista „nejustificărilor" a început să se lungească.

Atîtea „nejustificări" au dus în mod firesc la o stare de lucruri mai mult decît îngrijorătoare. „Gravele abateri au demobilizat majoritatea membrilor cooperatori", se precizează lapidar în informarea prezentată, de curînd, în fața adunării generale a cooperatorilor.

Acum, cu sprijinul uniunii județene a cooperativelor agricole, situația s-a limpezit. Un nou președinte, ales de adunarea generală, împreună cu celelalte cadre de conducere, se străduiesc să înlăture prejudiciile pe care le-au adus Teodor Duma și acoliții lui, să redea oamenilor încrederea în dreptate, în forța colectivului.

Iar vinovații urmează să răspundă în fața justiției.

T. L

Obligațiile contractuale

(Urmare din pag. 1)

Cauzele sînt multiple, în unele situații pornindu-se defectuos chiar de la planificare. **Nu întotdeauna s-a ținut seama de posibilitățile unităților, de alcătuirea unei structuri corespunzătoare a culturilor legumicole, de eșalonarea producției pe o perioadă cît mai lungă a anului.** În unele locuri s-a acordat o atenție insuficientă culturilor timpurii și extratimpurii. Un exemplu. Anul acesta, în cooperativele agricole din județ au fost construite 6,5 ha de solarii. Rezultatele economice diferă însă foarte mult de la o unitate la alta. În timp ce cooperatorii din Șivi a realizează peste 34 000 kg de roșii la hectar, la un preț mediu de 6,40 lei kg, cei din Țepu obțin numai 9 000 kg/ha. La București, din cauză că s-a întîrziat cu plantatul în solarii, producția a fost scoasă tîrziu pe piața orașului, prețul mediu al unui kilogram fiind de numai 1,60 lei. În asemenea situație au pierdut și consumatorii și cooperatorii.

La toate acestea se adaugă neglijența dovedită față de aplicarea, pe scară largă, a metodelor menite să ducă la ridicarea producției. Este suficient să amintim că în anul acesta au fost irigate numai 3 601 ha, din cele 4 900 ocupate cu legume. Peste 1 000 de hectare cultivate cu mazăre au fost amplasate în unități care nu aveau posibilități de irigare. Datorită unor astfel de deficiențe — calitate slabă a producției, nerecoltarea la timp, nesortarea legumelor etc. — o serie de unități nu au putut să-și onoreze contractele pe care le aveau încheiate cu diferite întreprinderi.

„Pînă acum — ne spunea tovarășul Dumitru Iacob, directorul adjunct al I.V.L.F. Galați, din planul anual de 27 079 de tone contractate au fost valorificate circa 14 000. Recunoaștem că a trebuit să facem „import" de legume, îndeosebi din cele timpurii, din județele Buzău, Vrancea și Brăila. Producția nu a fost eșalonată, astfel încît în unele perioade, mai ales în primăvară, au existat goluri în aprovizionarea piețelor cu roșii, varză timpurie etc. Pur și simplu, n-am avut ce prelua din unele cooperative".

Să vedem însă și reversul situației. În activitatea I.V.L.F. Galați au existat și există deficiențe despre care tovarășul Dumitru Iacob n-a suflat nici un cuvînt. Pare paradoxal, dar așa este: **chiar în condițiile deosebite ale anului acesta, producția legumicolă obținută cu multă trudă n-a fost valorificată în întregime. Din cauza unei proaste corelări între posibilitățile de preluare și desfacere și cele de producție, o serie de produse au fost ridicate cu întîrziere sau au rămas pe loc, depreciindu-se. Respectarea graficelor la unele produse se face doar pe hîrtie.** La începutul lunii în curs existau în cooperativele agricole cantități importante de varză, praz, rădăcinoase și alte legume nepreluate de I.V.L.F., cu toate că pe piețele și în magazinele din Galați și celelalte centre ale județului se resimțea lipsa lor. Recent, unele cooperative agricole — T. Vladimirescu, Liești, Șerbănești, Șivița și altele s-au plîns, pe bună dreptate, că recolta de spanac și salată zace în unități fără s-o ia nimeni. Cooperatorii își pun în mod firesc întrebarea: de ce mai cultivăm astfel de legume, dacă n-avem posibilitate să le valorificăm?

Un caz ieșit din comun l-am întîlnit la cooperativa agricolă din Folteștl. Tovarășul ing. Gheorghe Savin, președintele unității, ne-a relatat că, anul acesta, cooperativa a încheiat contract pentru 5 hectare de morcov destinat consumului, cooperatorii avînd o veche tradiție în cultivarea rădăcinoaselor; plicurile cu semințe pe care scria soiul „Nantes" le-au primit prin I.V.L.F., de la Agrosem. Iată că la recoltat, cooperatorii au avut o mare surpriză: cultura a ieșit foarte pestriță, 60—70 la sută fiind morcovi furajeri și numai restul din soiul Nantes. Întreprinderea județeană de valorificare a legumelor și fructelor a refuzat să preia recolta care se ridică la circa 2 vagoane. Cu alte cuvinte, cooperatorii au fost trași pe sfoară. Cine va răspunde de această situație?

Există fapte care dovedesc că I.V.L.F. a creat în cursul anului greutăți cu totul nejustificate cooperatorilor din Folteștl. Cu cîtva timp în urmă, delegații întreprinderii au recepționat o cantitate de roșii; după ce le-au preluat și le-au ținut în depozit au găsit de cuviință să le returneze cooperativei pe motivul că... nu corespund STAS-ului. Aspecte de genul celor amintite au fost întîlnite și în alte părți ale județului.

Pentru anul 1969 s-a prevăzut să se cultive în județul Galați cu legume suprafața de 3 000 ha. Trebuie arătat însă că **la jumătatea lunii noiembrie, încheierea contractelor pentru anul viitor încă nu începuse.** De ce s-a întîrziat așa de mult cu această acțiune? **Experiența anului acesta dovedește cît de importantă este stabilirea cît mai judicioasă a sortimentelor, ținîndu-se seama de posibilitățile fiecărei unități. Practica de a se împrăștia producția-marfă în multe cooperative agricole și de a li se da acestora un număr prea mare de culturi s-a dovedit dăunătoare.**

Sîntem într-o perioadă deosebit de importantă pentru producția de legume a anului viitor, îndeosebi a celei timpurii și extratimpurii. **Asigurarea cu îngrășăminte chimice, semințe, materiale de construcție, sînt cîteva din obiectivele care nu trebuie scăpate din vedere.** Pe județ a fost luată măsura de a se forma colective de specialiști care să studieze în fiecare unitate posibilitățile de extindere a irigațiilor în legumicultură. Soldarea activității acestor colective cu măsuri concrete, care să ajute unitățile agricole, va putea contribui la dezvoltarea legumiculturii. Se cere o colaborare mai strînsă între direcția agricolă, uniunea județeană a cooperativelor agricole, I.V.L.F., între toți factorii care răspund de planificarea și dirijarea producției agricole.

ÎNTREPRINDEREA DE PROSPECȚIUNI GEOLOGICE ȘI GEOFIZICE

București, str. Coralilor, nr. 20

telefon 18.59.22

oferă spre vînzare din stoc disponibil, fără repartiție, pe bază de comandă fermă, unităților socialiste și cooperatiste următoarele materiale:

- **piese de schimb auto (marca Warșava 203, Moskvici 407, Volga, Gaz 51, Gaz 63, IMS 59, M 461, SR 101, 131, 132, 113, Tractor S 80, Motoare TM HP 6);**
- **piese de schimb foraj structural, tip Craelius B 3;**
- **piese de schimb Ziff 1200, S 25;**
- **cabluri electrice multifilar „PEKU", rezistență 5 ohmi/km.**
- **tuburi electronice, seria octală;**
- **rezistențe chimice V.S. pînă la 1 W;**
- **condensatori ceramici și electrolitici.**

ATENȚIE DEOSEBITĂ LUCRĂRILOR CONTABILE

(Urmare din pag. 1)

bunurilor cooperativei se desfășoară în mai multe etape. *În prima, sînt necesare unele măsuri organizatorice,* ca: formarea comisiei, stabilirea obiectivelor sau sectoarelor supuse inventarierii, instruirea membrilor comisiei, gruparea și sortarea pe depozite și gestiuni a tuturor bunurilor de inventar — produse, materiale și utilaje, semințe etc.

În etapa următoare are loc inventarierea faptică, pe teren, a întregii averi obștești.

O importanță deosebită trebuie acordată inventarierii tuturor debitorilor, creditorilor și decontărilor cu banca și celelalte organizații de stat și cooperatiste.

Legat de operațiunile amintite este necesar să se aibă în vedere că inventarierea are loc la o anumită dată; toate mișcările (intrări sau ieșiri) ce se fac în acest timp, se impun a fi corectate și puse de acord cu situația reală din ultima zi a anului.

Ultima etapă a inventarierii constă în valorificarea lucrărilor, adică în evaluarea tuturor bunurilor, confruntarea soldurilor din evidența contabilă cu cele din inventar, atît pentru stabilirea și regularizarea diferențelor, cît și pentru punerea lor de acord. *Plusurile și minusurile rezultate din nepotrivirea cantitativă la anumite sortimente înrudite se compensează potrivit reglementărilor în vigoare, lipsurile de valori materiale peste norme, precum și pagubele produse prin degradări trecîndu-se în sarcina celor răzpunzători de producerea lor, iar cele provenite din furturi, delapidări — deferite organelor de cercetare judiciară, în termenul legal.*

Punerea de acord a evidențelor contabile cu inventarele este absolut obligatorie deoarece diferențele dintre ele pot ascunde pagube și sustrageri din avutul obștesc, care, uneori, rămîn neclarificate perioade îndelungate sau chiar definitiv. La cooperativele agricole Otopeni și Dobroești, județul Ilfov, de exemplu, între valoarea bunurilor trecute în inventar și cea din evidența contabilă au existat, în anii trecuți, diferențe de milioane de lei, pentru a căror clarificare au fost necesare muncă suplimentară și timp.

Inventarierea oferă și posibilitatea analizării calitative a averii obștești, stabilirii pe această bază a măsurilor ce se impun. *Din analiza critică a situației mijloacelor de producție trebuie făcută o problemă în fiecare cooperativă, astfel încît tot ce figurează în evidența mijloacelor fixe să reprezinte potențialul real cu care se poate acționa în realitate.* Trebuie bine analizate și stabilite scoaterea din uz și din activ a bunurilor reformate, casarea unor mijloace fixe, acordarea și înregistrarea unor pierderi materiale, răspunderile față de lipsurile constatate.

Rezultat de sinteză al întregii activități pe un an, bilanțul trebuie să constituie la rîndul său o lucrare de maximă importanță pentru întregul colectiv de conducere și de muncă din cooperativele agricole.

Ținînd seama de toate aceste considerente, *este necesar ca aparatul de specialitate și îndeosebi instructorii din cadrul corpurilor județene de îndrumare și control, în perioada de închidere a lucrărilor, să fie prezenți în permanență la cooperative, să ajute la buna organizare a muncii, să îndrume concret și să sprijine efectiv desfășurarea normală a lucrărilor de inventariere, punerea de acord a acesteia cu evidența contabilă și închiderea bilanțului.*

PROFIL

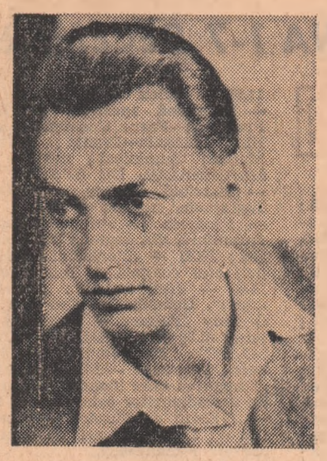

În urmă cu zece, ani cînd inginerul zootehnist Mihai GHERGHEL și-a început activitatea la cooperativa agricolă din Tg. Frumos, județul Iași, unitatea avea un sector zootehnic slab dezvoltat. Treptat, pe baza rezultatelor de producție, el i-a convins pe cooperatori de rentabilitatea creșterii animalelor. În prezent, fermele de animale ale cooperativei agricole numără 1 000 de taurine — din care 290 de vaci — 500 de porci, 2 000 de oi țigăi, 2 200 de păsări matcă etc. Eforturile specialistului și ale consiliului de conducere sînt îndreptate acum spre dezvoltarea cu precădere, în viitorii ani, a creșterii păsărilor — 150 000 de pui și 10 000 de găini matcă, a porcilor — 1 500, din care 1 000 de porci grași anual, 5 000 de oi, pentru care există cele mai bune condiții.

Pasionat de meserie, bucurîndu-se de încrederea și ajutorul cooperatorilor, inginerul Gherghel se preocupă intens de realizarea acestor obiective care, în final, vor face ca 50 la sută din totalul veniturilor realizate de cooperativa agricolă să provină din ramura zootehnică. A fost construit în acest an un complex avicol și alte obiective se află în construcție sau în faza de proiectare.

Mare atenție acordă inginerul asigurării bazei furajere, îmbunătățirii celor 500 de hectare de pășune, selecției animalelor, pregătirii și permanentizării îngrijitorilor. Mereu prezent în mijlocul oamenilor, el își aduce un substanțial aport la sporirea producției și a veniturilor cooperativei agricole.

Realizările — iată cartea lui de vizită.

C. MANOLIU

ANCHETA NOASTRĂ

NEGLIJENȚE CARE... ARD

Într-un raid întreprins în județele Ilfov și Teleorman, am văzut, la fața locului, în ce măsură sînt respectate normele de prevenire a incendiilor în unități agricole, baze de recepție și silozuri. Deși constatarea noastră ar putea să pară ciudată în contextul eforturilor care se fac pentru apărarea avutului obștesc, fapt este că unii conducători de unități și cadre chemate să aplice normele în vigoare nu acordă atenția cuvenită acestor probleme de o mare răspundere materială și socială. În acest periculos „joc" cu focul se prind, cel mai adesea, indiferența cu lipsa de responsabilitate. În **județul Ilfov,** în primul semestru al acestui an, unul din cele mai puternice incendii a avut loc la **cooperativa agricolă Vărăști,** unde au ars grajdurile care adăposteau 70 de cai, precum și patru clădiri, valoarea totală a pierderilor ridicîndu-se la 1 810 107 lei. Focul dezlănțuit a cuprins și 17 gospodării individuale, pierderile sporind cu 214 537 de lei. La **cooperativele agricole de producție Fundulea și Copăceni,** din cauza unor țigări aruncate la voia întîmplării, au ars saivanele de oi, o magazie și s-au degradat mari cantități de îngrășăminte chimice, iar la **I.A.S. Sărulești** un incendiu declanșat din „rateurile" unui camion a distrus un lan de aproape 22 ha cu grîu.

Sînt incendiile un dat fatal, inevitabil? O incursiune, fie și sumară, asupra felului în care sînt asigurate condițiile pentru prevenirea și combaterea acestora este edificatoare. La **întreprinderea agricolă de stat Borănești,** s-a constatat, în repetate rînduri, o condamnabilă nepăsare față de procurarea și păstrarea mijloacelor de apărare contra incendiilor a avutului obștesc. Am vizitat ferma nr. 4, Movilița a I.A.S. Borănești. Șeful fermei, **ing. M. Roșca,** „nu-și putea da seama" cum au dispărut de pe panoul P.C.I. gălețile și alte unelte de intervenție, nici cum în spatele bucătăriei, lîngă două butoaie cu motorină fără dopuri, se face foc deschis sub un cazan pentru încălzit apă. La ferma nr. 5, zootehnică, din Creața Leșile (fermier medicul veterinar **Iacob Tuluș**) lipseau cu desăvîrșire uneltele de intervenție și planurile de evacuare a animalelor, furcile erau folosite la grajduri, stingătoarele erau mîncate de rugină, ca să nu mai vorbim de faptul că depozitele de furaje nu erau asigurate în nici un fel. Dr. Tuluș a prezentat mai multe documente, ordine și dispoziții, procese-verbale, de parcă acestea, la o adică, ar putea înlocui mijloacele de combatere a focului.

Cu o zi înainte de vizita noastră, în **comuna Grădiștea** a luat foc depozitul de furaje al cooperativei agricole. Ghinionul, dar și norocul, se pare că au pornit amîndouă din același loc: peste drum era nuntă. Au sărit nuntașii, au venit oamenii din sat, apoi pompierii și astfel a fost salvată hrana de peste iarnă a celor 340 de vite. Dar tot la Grădiștea au mai fost în acest an alte două incendii — a ars sanatoriul TBC (pagube de 841 630 lei) și o crescătorie de păsări a cooperativei agricole. După părerea organelor de anchetă, în aceste două cazuri pierderile se datoresc unor grave încălcări ale normelor de pază și prevenire a incendiilor.

Nici în **județul Teleorman,** lucrurile nu stau mai bine, deși pagubele de pe urma incendiilor sînt cu mult mai mici decît în Ilfov. Aici au ars, între altele: atelierul mecanic de la **I.A.S. Roșiori** (scîntei de la un eșapament), atelierul de tîmplărie de la cooperativa agricolă din aceeași localitate (instalația electrică defectuoasă), un grajd cu animale la **Sîrbeni,** saivanul pentru oi de la **Buzescu,** un număr de gospodării individuale în localitățile **Lisa, Bragadiru** și **Suhaia,** iar 5 incendii de lan, la **cooperativele agricole din Roșiori, Toporu, Crevenicu** și **I.A.S. Vitănești,** au distrus circa 30 ha de grîu.

Neglijențele privind mijloacele de prevenire nu-s nici ele mai mici. La **baza de recepție din Drăgănești-Vlașca,** de pildă, la o magazie cu capacitatea de 25 de vagoane, posibilitățile materiale de localizare a unui incendiu se rezumă doar la 2 mc de apă, 2—3 găleți și cîteva stingătoare, iar pentru o întreagă platformă cu 7 magazii a 40 de vagoane fiecare și cu aproape 100 de pătule pentru porumb este rezervată atîta apă cît încape într-un... metru cub!

O situație la fel de precară în acest domeniu o oferă **baza de recepție-siloz-Alexandria.** Hidranții existenți aici nu mai pot fi folosiți de doi ani, pentru că tot de atunci lipsesc furtunurile, iar unul din cele două mari bazine pentru apă s-a transformat într-un loc de hîrjoană pentru copii. La capetele magaziilor, în incintă și peste gard, sînt depozitate dezordonat mari cantități de material lemnos. Un rezervor de motorină (50 t) pierde picătură după picătură, cine știe de cînd, lichidul inflamabil care a înnegrit pămîntul dintre magazii și pătule. Peste tot tăblițe cu „fumatul oprit" și nici una cu „loc pentru fumat", iar țigări strivite se găsesc în tot locul.

Analizînd modul cum au izbucnit incendiile, organele de pompieri au stabilit că cele mai frecvente cauze sînt: țigări aruncate la voia întîmplării, instalații electrice improvizate ori executate necorespunzător, scîntei de la eșapamentele camioanelor și tractoarelor. La acestea se adaugă și mult discutatul „joc cu focul" al copiilor, de care, în ultimă instanță, sînt vinovați părinții.

Așa cum ne-au declarat șefii inspectoratelor județene de prevenire a incendiilor, lt. col. Ștefan Popovici (Ilfov) și cpt. Constantin Marinescu (Teleorman), organele de control de specialitate au și un evident rol educativ, de prevenire, iar acolo unde situația se repetă, unde sînt grave încălcări ale legii, se aplică sancțiuni, conform actelor normative referitoare la asigurarea securității împotriva incendiilor. Din păcate, adesea se întîmplă însă ca penalizările aplicate de organele de specialitate să fie anulate, măsurile luate rămînînd ineficiente. Ing. Vladimir Vulpanovici, directorul I.A.S. Avicola — Mihăilești, unitate etalon a Consiliului Superior al Agriculturii, a fost amendat, bunăoară, de două ori pentru neaplicarea dispozițiilor în vigoare privind paza contra incendiilor. După ce, însă, și-a pus lucrurile la punct, el s-a prezentat la Tribunalul județean Ilfov, împreună cu jurisconsultul întreprinderii, obținînd anularea amenzilor. Dacă în acest caz organele de anchetă ar fi putut pune cît de cît la îndoială veridicitatea lipsurilor semnalate în actul de constatare — ele fiind înlăturate în momentul deschiderii acțiunii — un și mai mare semn de întrebare ridică însă hotărîrea tribunalului din Alexandria, care l-a absolvit de amendă pe șeful bazei de recepție din localitate, Stelian Abăluță, care se complace, în continuare, în situația drastic amendabilă arătată și de noi în aceste rînduri. În urma acestor „nepotriviri" de păreri, ne întrebăm care din cele două organe, pompieri și instanță, au aplicat legile?

Considerăm că este inadmisibil ca problema pazei contra incendiilor să fie lăsată în continuare pe al nu știu cîtelea plan, să fie considerată o „problemă minoră". Nesocotirea acesteia aduce, așa cum s-a văzut, mari prejudicii avutului obștesc.

Se impune, deci, ca organele județene, consiliile populare comunale toate celelalte organizații economice de masă și obștești, unitățile agricole, să acorde atenția cuvenită acestei probleme cu adevărat arzătoare, să sprijine organele de pompieri în misiunea pe care o au, de a veghea la respectarea întocmai a normelor de pază contra incendiilor. La rîndul lor, cadrelor didactice și părinților le revine datoria să educe copiii în acest spirit, să-i ferească la vreme, „ca de foc" de acest „joc" în care sînt prinși destui oameni maturi.

Alexandru BRAD

DIALOG

redacție — cititori

Ing. Copil GRIGORE — de la cooperativa agricolă Zalha, județul Sălaj:

Investigațiile făcute de noi în baza celor relatate de dv. s-au soldat cu următorul rezultat: forurile în drept consideră că sînteți îndreptățit să primiți sporul pentru localități cu condiții mai grele de muncă. Urmează ca direcția județeană agricolă să vă plătească sporul ce vi se cuvine pe lunile martie și aprilie a.c., precum și pentru perioada de după reorganizarea administrativ-teritorială a țării.

Vă mulțumim pentru activitatea ce o desfășurați în scopul popularizării revistei noastre în rîndul lucrătorilor din agricultură și dorim să vă numărați printre corespondenții activi ai „Agriculturii socialiste".

Ion LUPĂȘTEAN — Rădăuți, județul Suceava:

Preschimbarea diplomelor la care vă referiți în scrisoare nu se mai poate face; ea a fost sistată în anul 1948, cînd și-a încetat activitatea școala de subingineri agronomi de la Roman.

Ordinul nr. 966/1964 al Ministerului Învățămîntului precizează că absolvenților fostelor școli medii de agricultură (de gradul II) li se echivalează studiile cu cele ale școlii tehnice de grad mediu, pentru încadrarea și promovarea în funcții în specialitatea absolvită sau în specialități înrudite cu aceasta.

În cadrul institutelor agronomice nu s-au înființat secții de subingineri. Asemenea cadre intermediare pregătesc, în prezent, liceele agricole.

Veronica RUSU — tehniciană la cooperativa agricolă Băneasa, județul Galați, Vasile DIMOV — I.M.A. Cobadin, județul Constanța și Sergiu BELDEANU — Băilești, județul Dolj:

Elevii înscriși la învățămîntul fără frecvență pot obține, anual, cîte un concediu de studii fără plată, de pînă la 30 de zile calendaristice.

Concediu fără plată se acordă numai în cazuri excepționale, la cererea angajatului adresată conducătorului unității. Efectuarea unui concediu fără aprobarea conducerii unității constituie abatere disciplinară.

AU SOSIT DIN IMPORT

COOP

SETURI cu piese de schimb pentru lămpile de iluminat tip „PETROMAX"

Fiecare SET conține: glob (diametrul 11 cm., înălțime 11,5 cm.), ac cu miner, duză, ac cu corp de alamă și DOUĂ SITE.

PREȚUL unui set este de 24,75 lei și SE LIVREAZĂ PRIN COLET POȘTAL la cererea dv. adresată:

ICOMCECOOP — secția „COMERȚ prin COLETĂRIE" a COOPERAȚIEI DE CONSUM — str. Sergent Nuțu Ion nr. 8—12 — BUCUREȘTI, Oficiul Poștal 27

PLATA (inclusiv taxele de expediere) LA PRIMIREA COLETULUI (ramburs)

URGENTAȚI COMANDA cantitățile sosite fiind limitate

FOLOSIȚI ACEASTĂ OCAZIE pentru a vă procura și alte mărfuri pe care secția „COMERȚ prin COLETĂRIE" a COOPERAȚIEI DE CONSUM vi le expediază LA DOMICILIU ca: ceasuri deșteptătoare „SEVANI", contoare electrice de 220 W, vermorele, uruitori manuale și altele.

Finala concursului „Cine cunoaște agricultură, cîștigă" — 1968

COMPETIȚIA FRUNTAȘILOR

În zilele de 22 și 23 noiembrie, la București, s-a desfășurat finala Concursului „Cine cunoaște agricultură, cîștigă". Sala Casei agronomului a fost în acele zile plină de freamătul caracteristic întrecerilor.

În cuvîntul de deschidere, tovarășul profesor doctor docent David Davidescu a subliniat importanța acestui concurs, aflat la cea de-a II-a ediție a sa, și a urat deplin succes concurenților.

Inițiat de Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și C.C. al Uniunii Tineretului Comunist, concursul a reușit să antreneze zeci de mii de tineri și virstnici absolvenți ai cercurilor agrozootehnice. Selecția a adus la startul fazei județene 256 de concurenți, iar dintre aceștia cei mai buni s-au întrecut în finală.

Prezența în juriul condus de dr. ing. T. Marian, director general în Consiliul Superior al Agriculturii, a unor personalități de seamă ale învățămîntului agricol, a unor specialiști cunoscuți, a înălțat stacheta exigenței, a subliniat importanța ce se acordă învățămîntului agricol de masă în țara noastră.

Desfășurarea concursului a dovedit că oamenii sînt bine pregătiți, că au de comunicat temeinice cunoștințe căpătate din cărți și din propria lor străduanie de ani și ani de a smulge recolte mai bogate. Ca să ajungă aici, la această confruntare, în dialogul strîns cu examinatorii, a trebuit ca seri lungi să stea aplecați peste carte, să noteze în caietul de școală date, cifre, formule, să rememoreze experiențe din activitatea zilnică cu care se pot completa expunerile teoretice.

De aceea, dincolo de formula uzuală adresată concurenților, juriul a trebuit să-și mărturisească satisfacția în fața pregătirii multilaterale a unor concurenți. Este vorba de Marin Mindroiu — brigadier la cooperativa agricolă de producție Maglavit din Dolj, *de* Băluță Teodor, pomicultor din cooperativa agricolă Brazi, județul Arad și de Vasile Balmuș, tractorist la I.M.A. Belcești-Iași.

Pentru toți, dar îndeosebi pentru ei, profesorii și specialiștii din juriu au avut pe lîngă cuvinte de apreciere și îndemnul de a urma învățămîntul de stat, de a persevera în această pasiune de a cunoaște, de a învăța.

În pauze, discuțiile se încing mai vii, pentru că e un prilej rar de a te întîlni cu oameni tocmai din Mureș ori din Botoșani.

Concursul a fost bine organizat. Și totuși, se nasc cîteva întrebări. De ce nu au dat aceeași importanță desfășurării etapelor toate consiliile județene? De ce au absentat, în finală, concurenții selecționați din Gorj, Satu-Mare, Vîlcea? De ce dintre zecile de mii de lucrători din întreprinderile agricole de stat a ajuns în finală unul singur? De ce din sutele de mii de femei care constituie forța de muncă în multe din cooperativele agricole de producție s-a calificat pentru finală numai Ecaterina Marin din C.A.P. Blejoi-Prahova?

Poate ar fi trebuit să fie mai mult cîntărit și timpul în care se organizează finalele. Cîțiva concurenți, printre care Puiu Craioveanu, brigadier din cooperativa agricolă Stupini-Brașov, era de părere ca această fază să se desfășoare în decembrie, nu înaintea încheierii campaniei de toamnă.

★

Cineva numea învățămîntul agrozootehnic de masă cea mai largă universitate populară. Într-un fel, avea dreptate. Căci în lunile de iarnă, în sălile de clasă se așează alături mii, zeci de mii de elevi și numeroși ingineri își îndeplinesc în orele de seară cea de a doua misiune a lor, cea de a transmite lucrătorilor de pe ogoare o parte — cît mai însemnată — din cunoștințele lor.

Cînd i s-a înmînat premiul, Constantin Boicu, brigadier la cooperativa agricolă de producție din Sîrbi-Botoșani, *s-a adresat juriului, colegilor și celor doi fii ai săi, elevi la școli profesionale, veniți să-și vadă tatăl în concurs...*

„Concursul acesta este un stimulent la învățătură nu numai pentru noi, cei ce ne întrecem, ci și pentru fiii noștri, pentru toți cei din jurul nostru".

Astfel, în cîteva cuvinte, el a sintetizat importanța acestei pasionate întreceri la care iau parte anual sute de mii de oameni ai muncii din agricultură.

T. MUNTEANU

CÎȘTIGĂTORII CONCURSULUI

MECANIZARE

1. Vasile Balmuș (Iași); **2. Constantin Chiriac** (Galați); **3. Toader Neamțu** (Brașov).

CULTURA PLANTELOR DE CÎMP

1. Constantin Boicu (Botoșani); **2. Ion Matei** (Vrancea); **3. Puiu Craioveanu** (Brașov).

ZOOTEHNIE

1. Marin Vlad (Dîmbovița); **2. Ion Stoicoi** (Hunedoara); **3. Ion Matei** (Tulcea).

POMICULTURĂ

1. Teodor Băluță (Arad); **2. Pavel Tărăboanță** (Neamț); **3. Mihai Turlea** (Argeș).

LEGUMICULTURĂ

1. Marin Mindroiu (Dolj); **2. Cristache Cerchia** (Brăila); **3. Nicolae Ghimbășan** (Brașov).

VITICULTURĂ

1. Tudor Dancu (Argeș); **2. Gheorghe Trandafir** (Prahova); **3. Grigore Moise** (Bacău).

LA SEMNALUL REVISTEI

S-A PUS ORDINE ÎN UTILIZAREA ZILELOR-MUNCĂ

Articolul „Zile-muncă nemuncite", publicat în nr. 37 al „Agriculturii socialiste", semnala mai multe cazuri de risipire a zilelor-muncă în unele cooperative agricole din județul Arad. Recent, uniunea județeană a cooperativelor agricole ne-a comunicat măsurile luate pentru înlăturarea acestor deficiențe.

„În urma reviziei efectuate la cooperativa agricolă „Spicul" din Vinga, se arată în răspuns, au fost reținute șoferilor 90 de zile-muncă acordate acestora pe nedrept, pentru ore de staționare în garaj. Pentru lipsurile manifestate în normarea și evidența muncii cooperatorilor, brigadierul legumicol de la cooperativa agricolă Zădăreni a fost sancționat. În urma măsurilor luate, membrii brigăzii legumicole sînt retribuiți, în prezent, după cantitatea și calitatea muncii depuse, conform normativelor în vigoare.

S-a făcut ordine și în retribuirea conducătorilor de atelaje de la cooperativa agricolă Birzava. Zilele-muncă acordate pe nedrept au fost recuperate, cei vinovați fiind trași la răspundere".

MIJLOACELE FIXE IMOBILIZATE REDATE PRODUCȚIEI

Într-unul din numerele trecute, revista noastră a semnalat că la I.A.S. Burdujeni, județul Suceava, se află imobilizate mijloace fixe în valoare de aproape cinci milioane de lei.

Direcția generală construcții-investiții din Departamentul I.A.S. ne-a comunicat, recent, că a luat măsuri pentru intrarea în producție a mijloacelor fixe enumerate în articol. Aflăm, astfel, că toate clădirile disponibile au fost predate consiliilor populare în raza cărora se află, iar utilajele au fost puse în funcțiune și trecute în producție.

Construcția existentă la I.A.S. Burdujeni, în valoare de 3 344 000 de lei, era prevăzută a fi modernizată și transformată în fabrică de nutrețuri combinate încă din anul 1966. Proiectul întocmit în acest sens nu a fost însă aplicat.

În prezent, Departamentul I.A.S. studiază posibilitățile de modernizare și transformare a acestei construcții în F.N.C., cu o capacitate de 60 000—75 000 de tone anual, care să deservească complexul de porci Verești și sectoarele industriale zootehnice ale I.A.S. Burdujeni. În acest fel, se mai arată în răspuns, utilajele ce se află achiziționate, dar nefolosite, vor asigura modernizarea în noul flux tehnologic.

Se impune ca Departamentul I.A.S. să urgenteze efectuarea studiilor amintite și să treacă la fapte.

MĂSURI ÎMPOTRIVA RISIPEI

„După apariția în revista „Agricultura socialistă" a notei critice intitulate „Cimitir pe rampa gării", cadre din conducerea Uniunii județene Vaslui și a Întreprinderii județene de aprovizionare a C.A.P. s-au deplasat în stațiile C.F.R. Munteni, Bălteni și altele, indentificînd cooperativele agricole posesoare ale îngrășămintelor chimice și ale altor materiale existente pe rampele de descărcare".

În continuarea răspunsului trimis redacției de către Uniunea județeană Vaslui a cooperativelor agricole se arată că au fost chemați la fața locului președinții cooperativelor agricole respective, stabilindu-se măsuri pentru ridicarea, în cel mai scurt timp, a îngrășămintelor chimice și înlăturarea risipei. Pe viitor — precizează răspunsul — Întreprinderea județeană de aprovizionare va controla mai îndeaproape operativitatea cu care unitățile agricole cooperatiste deservite ridică îngrășămintele, spallerii și celelalte materiale, pentru a se evita astfel risipa și plata locațiilor.

Hamuri, șei și harnașamente se găsesc DE VÎNZARE la Consignația, str. Smîrdan nr. 23 București.

CĂRȚI NOI ÎN EDITURA AGROSILVICĂ

- **I. RESMERIȚĂ, St. CSURÖS** și **Z. SPIRCHEZ** — Vegetația, ecologia și potențialul productiv pe versanții din Podișul Transilvaniei.
- **A. LUCESCU, El. POLEAC, Val. MUNTEANU** — Călăuza recoltatorului de ciuperci de pădure.
- **Ing. C. NICOLAU** și **ing. I. ALEXANDRESCU** — Întreținerea și exploatarea amenajărilor piscicole.
- **Prof. dr. doc. Vasile SONEA, dr. ing. Ion C. MIRCEA** — Arbuști fructiferi.
- **Prof. dr. docent Georg MULLER** (traducere **dr. ing. Al. MAIANU, P. PAPACOSTEA, ing. G. RUSCH**) — Biologia solului.
- **Prof. dr. doc. T. MARTIN** — Viticultura.
- **Ing. Tudor VIRGIL** — Creșterea rațelor și gîștelor.
- **Prof. Jay L. LUSH** — Ameliorarea animalelor.
- **Ing. Florin IORDACHESCU** — Prin pădure.

ASIGURĂRILE DE STAT ÎN MEDIUL SĂTESC

DESPRE TRAGERILE DE AMORTIZARE

Cititorii, care urmăresc rubrica noastră, au întîlnit atunci cînd am scris despre asigurările de viață, referiri cu privire la tragerile de amortizare. Unii dintre ei ne-au solicitat date suplimentare. Le satisfacem dorința, revenind asupra acestei probleme.

Așa cum am mai scris, tragerile de amortizare oferă asiguraților avantajul de a putea primi suma asigurată (în cazul asigurărilor mixte de viață) și înainte de expirarea asigurării.

Se știe că asigurările se încheie pentru diferite sume: 3.000 5.000, 10.000 15.000 de lei etc. Pentru fiecare O MIE DE LEI din suma asigurată, se acordă o combinație de trei litere de exemplu: A.X.E. Combinațiile se înscriu în contract, astfel încît în cazul cînd se încheie o asigurare pentru 10.000 de lei. de exemplu, asiguratul va avea 10 combinații de cîte 3 litere, cu care participă lunar la tragerile de amortizare. Menționăm că, la cererea asiguratului, combinațiile de litere pot fi schimbate în cursul duratei contractului de asigurare.

La SFÎRȘITUL FIECĂREI LUNI, deci de 12 ori pe an, Administrația Asigurărilor de Stat organizează, în Capitală sau în alte orașe, tragerile de amortizare. Acestea sînt publice, anunțate fiind, în prealabil, prin presă și radio.

Tragerile de amortizare sînt, deci, trageri la sorți ale unor combinații de litere. În fiecare lună se amortizează (sau, într-un sens mai larg — se extrag) cîte 8 combinații de litere. Aceasta se aduce la cunoștința asiguraților prin presă, radio, afișare la sediile unităților ADAS etc. Asigurații pot confrunta combinațiile din polițele lor cu cele ieșite cu prilejul tragerilor. Combinațiile de litere din polițele de asigurare se consideră ieșite la tragerile de amortizare, dacă ordinea lor corespunde cu ordinea literelor din combinațiile ieșite la tragere.

În caz de amortizare, ADAS plătește o parte sau toată suma asigurată în funcție de numărul combinațiilor de litere ieșite la sorți.

Iată, așadar, un avantaj important acordat de ADAS celor care încheie asigurări mixte pe viață.

VARIETĂȚI

FILATELIE

Pentru a marca evenimentul de mare însemnătate istorică — Semicentenarul Unirii Transilvaniei cu România — Direcția Generală a Poștelor pune în circulație la 1 decembrie o emisiune de mărci poștale formată din 3 valori care ilustrează momente semnificative din istoria formării statului național unitar.

— Valoarea de 55 de bani reprezintă tabloul pictorului D. Stoica „Intrarea lui Mihai Viteazu în Alba Iulia"; marca poștală poartă inscripția „Unirea țărilor românești sub Mihai Viteazu 1599—1600".

— Valoarea de 1 leu, reproduce cunoscutul tablou al pictorului Th. Aman, „Hora Unirii", iar marca poartă inscripția „Unirea Moldovei și a Țării Românești — 1859".

— Valoarea de 1,75 lei, este ilustrată cu o imagine de la Adunarea de la Alba Iulia, iar pe marcă este imprimată inscripția „Unirea Transilvaniei cu România 1918".

ZIG-ZAG

— Mămico, văd că ai cîteva fire de păr alb, remarcă fetița. De ce ți-au ieșit ?

— Din pricina necazurilor... Cînd nu sînt copiii cuminți și-și supără părinții...

— A, atunci și tu ai necăjit-o pe mama-mare ... Ea are tot părul alb.

★

Ionel vrea să știe de toate. Într-o zi își întreabă părintele :

— Tăticule, e adevărat că ciupercile cresc numai prin locurile umede ?

— Firește.

— Atunci se vede că d-aia seamănă cu umbrelele.

★

Profesorul : De ce a mușcat Adam din măr ?

Nicușor : Pentru că pe vremea lui nu existau cuțite.

★

Mitică stă la bodegă cu unul care tocmai citise „ediția specială", în care era vorba de o crimă și-un alibi.

— Nenișorule, explică-mi și mie ce este aia „alibiu" ?

Mitică : — „Alibiu" ? Este atunci cînd asasinul dovedește că n-a fost de față cînd și-a omorît victima.

PENTRU GOSPODINE

PREPARATE DIN GUTUI

Fructele cele mai tîrzii ale toamnei, gutuile, a căror producție a întrecut anul acesta așteptările, pot fi consumate proaspete ori sub formă de „preparate dulci". Publicăm pentru cititoarele noastre cîteva rețete ale unor preparate din gutui.

Dulceață : Curățați de coajă gutui mici (nealtoite) și treceți-le printr-o răzătoare cu găuri mari. Stropiți-le apoi cu o linguriță de zeamă de lămîie, puneți-le într-un tifon curat și fierbeți-le pînă încep să se înmoaie. După aceea le lăsați să se scurgă. În acest timp trebuie pregătit și siropul, din 3 pahare mari cu apă și 1 kg de zahăr. Se va avea în grijă să se curețe cu atenție spuma pe care acesta o formează la începutul fierberii. Cînd siropul este aproape legat, puneți în el gutuile și un sfert de baton de vanilie. Lăsați dulceața să mai fiarbă, apoi adăugați zeama de la o jumătate de lămîie. Siropul este sufi-cient de legat atunci cînd, turnînd cîteva picături într-o ceșcuță cu apă rece, acestea nu se împrăștie în lichid. Turnați dulceața într-un castron foarte curat, pe care-l acoperiți cu un prosop umed. Borcanele, bine spălate și uscate, se țin aproape de plita fierbinte, să fie călduțe. Turnați dulceața în borcane și legați cu celofan foarte puțin umezit.

Compot : Curățați gutuile de coajă și de căsuța cu semințe și tăiați-le în bucăți groase, de pînă la 2 cm. Opăriți-le în apă clocotită, așezîndu-le într-o strecurătoare cu capac, pentru ca fructele să nu plutească la suprafață. După aproximativ o oră, puneți fructele în borcane mici. La prepararea siropului, folosiți apa în care ați opărit gutuile. Siropul trebuie să aibă o concentrație de zahăr de 40 la sută și pus în borcane, el trebuie să acopere fructele. După ce le-ați legat cu celofan, așezați borcanele cu compotul de gutui să fiarbă în baie de aburi, 30—35 de minute.

Peltea : Alegeți gutui frumoase, de preferință mici, coapte și fără pete. Spălați-le, ștergeți-le cu o cîrpă aspră de puful de deasupra, tăiați-le în 8—10 felii. Nu le curățați de coajă și mai ales nu le scoateți mijlocul, care conține o mare cantitate de materie gelatinoasă. Puneți fructele într-un vas cu apă, socotind 2 l lichid pentru 1 kg de fructe. Adăugați și 2—3 mere crețești, tăiate în sferturi, și lăsați totul să fiarbă la foc domol, pînă ce gutuile sînt ușor străpunse de cuțit. Treceți apa în care au fiert printr-o sită ori strecurătoare și după o jumătate de oră strecurați din nou zeama obținută printr-un tifon așezat în 4. Pentru 1 litru de lichid puneți 1 kg de zahăr. Lăsați vasul pe marginea plitei pînă cînd zahărul s-a dizolvat. Fierbeți apoi la foc iute, luînd spuma și observînd cu atenție momentul cînd pelteaua este suficient de legată (același procedeu ca și la dulceață).

Caș : Curățați de coajă și de căsuța sîmburilor 1 kg de gutui mici și bine coapte. Tăiați fructele în bucăți mici și puneți-le la fiert cu atîta apă cît să le acopere. Țineți la foc lin ; cînd gutuile sînt gata, strecurați zeama, iar fructele treceți-le printr-o sită ori strecurătoare. Măsurați pasta obținută, amestecați-o în părți egale cu zahăr și puneți din nou la fiert. Cînd pasta de gutui s-a îngroșat, astfel încît stă pe lingură, luați vasul de pe foc. Așezați pasta în forme de savarină ori în cești de unde, în grosime de 2—3 cm. Puneți-le la rece și, după 2 zile, răsturnați-le pe o planșetă cu zahăr pudră vanilat. După ce și-au luat suficient zahăr, așezați bucățile de „caș de gutui" pe un platou. Se servește ca desert, și mai ales în alimentația copiilor.

DISCUL

Dintre ultimele noutăți puse la dispoziția iubitorilor de muzică populară de către Casa de discuri **„Electrecord"** subliniem, în primul rînd, cele patru cînteце interpretate de **Ștefania Rareș :** „Spune, Gheorghe, ce-i cu tine" ; „Mamă, șapte fete ai" ; „Cît e Siretul de mare" și „Uite, colo-i bade-al meu". Orchestra : Ionel Budișteanu (E.P.C.-991).

Tînăra cîntăreață **Maria Marcu,** acompaniată de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, condusă de dirijorul George Vancu, lansează pe discul EPC-995 alte patru melodii de succes : „Am pornit pe-o cale lungă" ; „Pe cîmpul cel înverzit" ; „Rău îi stă codrului, rău" ; „Mîndru strugurel de vie".

Două discuri din ciclul **„La horă în sat"** continuă acțiunea de popularizare a jocurilor diferitelor ținuturi ale țării. Primul prezintă un mănunchi ales din jocurile Olteniei : „Sîrba gorjenilor", „Călușul oltenesc", „Jocul Dianca", „Sîrba de la Popoveni", „Hora de la Ciuperceni", „Rustemul ca la Vîrtop", „Frunză veche", „Măturelele", „Galaomul de la Plenița", „Sîrba fetelor" și „Lanțul de la Orodel". Dirijorii Constantin Busuioc, (pentru primele șase melodii) și Dumitru Botezatu conduc orchestra „Doina Olteniei" din Craiova, soliști fiind : **Marin Popa** (clarinet), **Constantin Chișăr** (fluier), **Constantin Băloi** (vioară), **Alexandru Stan** (acordeon) (E.P.D.-1194).

Al doilea disc din aceeași serie reia jocuri selecționate din Muntenia, între care hora, sîrba și brîul, cunoscute și în alte zone ale țării. Orchestra condusă de Victor Predescu (soliști : **Constantin Mircea** — vioară, **Marcel Budală** — acordeon, **Marin Ivașcu** — clarinet, **Constantin Doba** — nai) execută următoarele melodii : „Hora de pe Ialomița", „Sîrba din Argeș", „Brîul muntenesc", „Geamparalele", „Hora de la Titu", „Sîrba de la Tîrgoviște", „Geamparalele de la Giurgiu" și „Breaza de la Comarnic". (E.P.D.-1200)

În colecția **„Pagini alese din muzica corală românească"** pe discul E.X.D.-1204, la inițiativa Ministerului Învățămîntului și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, sînt reunite 14 cîntece lirice, din care 10 aparțin compozitorilor înaintași. Cunoscuții artiști ai Operei din București **Nicolae Herlea** și **Valentin Teodorian** interpretează părțile solistice ale următoarelor melodii : „Te iubim din suflet, române", „Pomișorul", „S-a dus cucul", „Fata de păstor", „Cîntecul cucului", „A ruginit frunza din vii", „Eu mă duc codrul rămîne", „Codrule, frunză galbină", „Fluturașul", „Somnoroase păsărele", „Pe cărare sub un brad", „Mama" și „Eroilor".

Al. R.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

IHTIOLOGICĂ

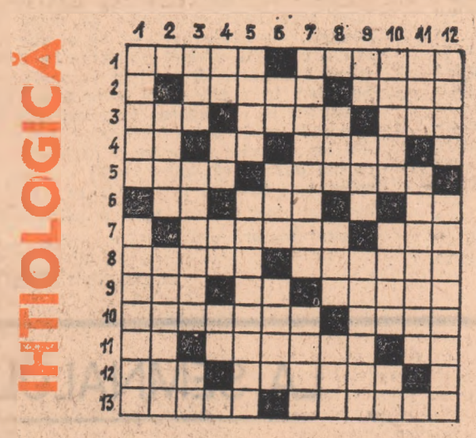

ORIZONTAL : 1) Pește de mare asemănător cu calcanul — Pește de rîu ; 2) Pește mic de apă dulce — Peștii... subțiri ; 3) Pește... domol — Pește răpitor de apă dulce — Onomatopee ; 4) Margine de voloc ! — La babușcă ! — Pește... cu autorizație ; 5) Cel mai cunoscut pește de apă dulce — Alt pește de rîu ; 6) La aterină ! — Divinități — Tub gol ! 7) Pești mici cu capul lățăreț — Diminutiv masculin ; 8) Substanțe chimice — Bălți cu pește ; 9) Șalău fără coadă ! — Rece ! — Mersul reptilelor ; 10) Uzină pescărească pe ocean — Muche ; 11) La caracudă ! — A trece cît ai zice pește — Pare ! 12) O bucată de păstrugă ! — Vas ostășesc ; 13) Unealtă de pescuit — Șef al unei echipe de pescari.

VERTICAL : 1) Plasă de pescuit în apele mari — Pește din apele de munte ; 2) Pește în devenire — Pești de baltă din familia crapului ; 3) Pește... muzical — Lut — Prova traulerului ! ; 4) Cap de oblete — Ape ! — Folosință — Interjecție ; 5) Ca un țîr — Pește mic cu mișcări foarte iuți ; 6) Eră — Posesiv — Pește din familia sturionului ; 7) Pești mici de mare — Prinsă la lotcă 8) Pronume — În piață ! — Din neamul rețelor ; 9) În lotcă ! — La table — „Peștele mare cu îmbucătura mică se prinde" ; 10) Pește răpitor de apă dulce — Tace uneori ca peștele — În saramură ! ; 11) Caras fără cap și coadă — Pești... pentru pești ; 12) Nadă — Pește mic din apele de munte.

Nicolae CONSTANTINESCU

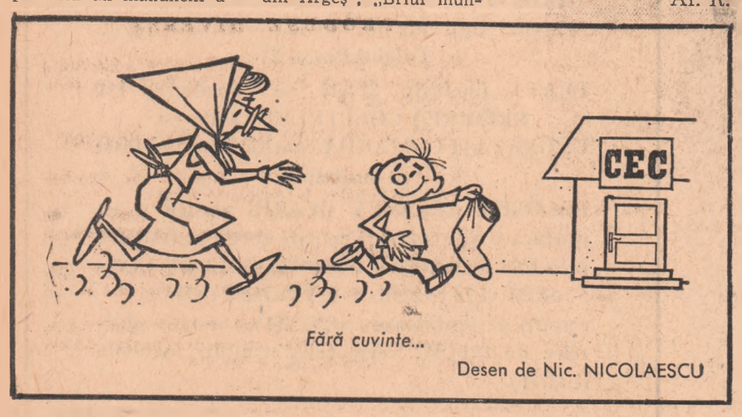

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA SPORTIVA

O RAZĂ DE SPERANȚĂ

A apărut, într-adevăr, o rază de speranță în inimile publicului sîmbătă pe stadionul „23 August" la întîlnirea de fotbal dintre reprezentativa noastră și cea a Elveției încheiată cu scorul de 2—0 în favoarea României. Ea ne-a fost oferită de ultima jumătate de oră a meciului, în care jucătorii români au arătat că se poate și altfel, că atunci cînd victoria este dorită din tot sufletul și se muncește cu pasiune, aceasta nu întîrzie să surîdă ; după felul în care s-a jucat nutrim speranța că, dacă unii băieți nu se vor înfumura, naționala noastră va avea un cuvînt de spus în fotbalul european. Au impresionat în mod deosebit Radu Nunweiller și Dumitrache ; s-au comportat bine Dinu, Sătmăreanu și Boc.

Bucurîndu-ne de ultimele 30 de minute nu trebuie să uităm însă ce a fost la început, cînd jocul desfășurat de reprezentativa noastră a fost slab : lent, cu multe, prea multe, pase date lateral sau îndărăt (pentru a scăpa de minge fără să riști să greșești), fiind prezentă peste tot, o excesivă stare de nervozitate provenită, probabil, din dorința de a marca repede, cît mai multe goluri. Nervozitatea s-a accentuat, pe măsură ce vremea trecea, și din cauză că, fiind marcați foarte sever, reprezentanții noștri nu-și puteau face jocul și scorul întîrzia să se deschidă. Mai mult, cu o pregătire fizică ce ni s-a părut superioară, prin contraatacuri simple, purtate în viteză, jucătorii oaspeți s-au dovedit periculoși în fața porții apărate de Gornea, fiind uneori pe punctul de a marca.

La evoluția slabă a echipei noastre din această parte a întîlnirii a contribuit și faptul că, în mod practic, s-a jucat fără extreme : Martinovici (în special) Kallo și Lucescu nu au corespuns ; mai mult ca niciodată s-a resimțit lipsa din formație a lui Pîrcălab, al cărui stil de joc convine de minune „celor doi D", cu poftă de gol „din aer sau de pe pămînt".

Să sperăm că tocmai datorită celor două aspecte complet diferite ale jocului prestat de reprezentanții noștri, în cursul aceleiași întîlniri, se va putea face o analiză realistă a cauzelor evoluției slabe și se vor lua, în sfîrșit, poate, măsurile așteptate de toți iubitorii fotbalului din țara noastră, pentru ca reprezentativa să fie măcar la înălțimea celorlalte ramuri sportive.

S. VOINEA

DE LA LUME ADUNATE

MAI MARE DARAUA DECÎT OCAUA !

Una din cele mai mari edituri engleze a început să alcătuiască catalogul tuturor cărților, care au fost publicate în Europa apuseană, din momentul apariției tiparului. Catalogul va trebui să cuprindă 13 milioane de titluri și să fie compus din 610 volume a 700 de pagini fiecare. Lucrările pregătitoare vor dura aproximativ 12 ani. Deocamdată, nu se știe cîte secretare vor trebui angajate pentru a se răspunde la reclamațiile diverșilor autori, ale căror cărți vor fi omise din catalog.

O AMPRENTĂ... NAZALĂ

Există o largă categorie de fraude care pot fi produse cu ajutorul cîinilor dresați. Se pare că acestea vor fi de acum încolo mai greu de comis, pentru că poliția franceză a descoperit că, așa cum amprentele digitale la om sînt propriul fiecărui individ, în lumea cîinilor, amprenta nazală are aceeași proprietate.

BANII AU MIROS

Pentru a prinde mai ușor pe jefuitori, bancnotele se impregnează cu o substanță ce seamănă cu acetona și datorită căreia banii de hîrtie capătă un miros specific. Dacă această invenție ar fi existat acum trei ani, jefuitorii trenului poștal din Anglia nu ar fi putut da atîta bătaie de cap poliției engleze !

LEACUL OBEZITĂȚII

Cît timp poate trăi omul fără hrană ? O săptămînă, două ? Vă înșelați ! 249 de zile, cu condiția să bea apă și să consume vitamine. Acesta este tratamentul contra obezității pe care îl aplică medicul scoțian Tomson. Un grup de 13 persoane a făcut foame timp de 25—249 de zile. Cei mai perseverenți au slăbit cu 44 kg. În medie, ei slăbeau cu 11 kg într-o lună ; bineînțeles totul sub control medical.

Revista „EVIDENȚA CONTABILĂ" acordă o mare atenție popularizării experienței înaintate, dobîndite în munca de contabilitate și sprijină promovarea punctelor de vedere ale specialiștilor și lucrătorilor contabili în probleme de îmbunătățire a organizării muncii, simplificarea și perfecționarea lucrărilor de contabilitate, introducerea mijloacelor moderne de evidență și calcul.

Revista dă consultații și lămuriri și răspunde la întrebările puse de cititori revistei în diferite probleme specifice muncii financiar-contabile. De asemenea, revista informează cu regularitate pe cititorii săi asupra problemelor dezbătute în literatura de specialitate din țară și străinătate.

În cursul anului 1969 vor apare patru suplimente tematice, care se vor expedia separat de revistă.

Abonamente pe anul 1969 se fac prin oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate.

Costul unui abonament la revistă este de 60 lei pe an, 30 lei pe 6 luni și 15 lei pe 3 luni, iar la numerele suplimentare de 20 lei anual.

Dinți frumoși, dinți sănătoși, cu pasta de dinți

În fiecare dimineață și în fiecare seară, spălarea dinților cu pasta NIVEA previne formarea cariilor

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

PE SĂPTĂMÎNA 1-7 DECEMBRIE

RADIO

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 13.00 ; programul II : 7.00 ; 9.45 ; 14.00 ; 16.00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 8.15 ; 11.15 ; 16.15 ; 19.40 ; 21.00 ; 22.20 ; 23.00 ; 3.00 — 5.00 ; programul II : 6.00 ; 9.00 ; 10.13 ; 13.10 ; 15.00 ; 16.30 ; 19.05 ; 20.40 ; 21.10 ; 24.00 ; programul III : 22.31.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 19.30 ; 21.00 ; programul II : 7.00 ; 8.25 ; 11.15 ; 15.15 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.15 ; 8.30 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 17.00 ; 17.30 ; 18.05 ; 19.00 ; 21.25 ; 22.45 ; 0.05 — 5.00 ; programul II : 9.30 ; 11.45 ; 14.35 ; 16.25 ; 18.30 ; 22.15 ; 23.45 ; programul III : 16.56.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 16.10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 7.00 ; 8.25 ; 13.00 ; 14.10 ; 18.45. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.15 ; 8.30 ; 11.15 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 17.00 ; 19.00 ; 20.15 ; 21.25 ; 22.20 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9.30 ; 14.35 ; 16.00 ; 18.30 ; 20.50 ; 23.53.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 15.05 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 7.00 ; 8.25 ; 13.00 ; 14.10 ; 17.10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.15 ; 8.30 ; 11.25 ; 12.00 ; 13.20 ; 16.10 ; 17.30 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.20 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9.30 ; 14.35 ; 16.25 ; 18.25 ; 19.55 ; 23.45 ; programul III : 16.50.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 15.05 ; 18.05 ; 22.20 ; programul II : 7.00 ; 8.25 ; 13.00 ; 14.10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.15 ; 8.30 ; 11.25 ; 12.00 ; 13.20 ; 16.10 ; 17.20 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.30 ; 21.25 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9.30 ; 14.35 ; 16.00 ; 18.25 ; 22.10 ; 22.40 ; 23.49.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 10.30 ; 12.30 ; 14.20 ; 16.10 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 7.00 ; 8.25 ; 14.10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.15 ; 8.30 ; 11.15 ; 12.00 ; 12.15 ; 13.20 ; 15.05 ; 17.00 ; 17.45 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.25 ; 21.25 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9.30 ; 14.35 ; 16.25 ; 18.25.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5.05 ; 5.25 ; 12.30 ; 14.50 ; 15.50 ; 17.30 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 7.00 ; 8.33 ; 9.45 ; 18.05 ; 19.05. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 6.15 ; 8.30 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.10 ; 17.00 ; 19.00 ; 20.05 ; 22.45 ; 23.00 ; 0.05—6.00 ; programul II : 8.25 ; 9.30 ; 13.00 ; 17.45 ; 18.25 ; 22.40 ; 0.07 ; programul III : 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea; 8.30 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10.00 — ORA SATULUI. Din cuprins : ● Reportajul emisiunii: Mădăraș '68 (dezvoltarea multilaterală a cooperativei agricole de producție) ● Dialog economic : Anticipație la bilanț ● Calendarul lucrărilor agricole ● Întîlnire cu frumosul (sculpturi în piatră și lemn) ● Poșta emisiunii ● Muzică populară românească ; 11.00 — TV pentru specialiștii din agricultură. Mecanizarea lucrărilor de manevrare și transport a produselor agricole ; 11.30 — De strajă patriei; 11.55 — Telex TV ; 12.00 — 15.30 — **Duminică sportivă.** FOTBAL : Progresul—Farul Constanța; RUGBI : România—Franța ; 17.00 — Magazin duminical ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Handbal feminin : România—Iugoslavia (repriza a II-a) ; 20.00 — Program folcloric susținut de Ansamblul din comuna Stoicănești-Olt ; 20.30 — „Perfectul simplu... perfectul compus...". Televarietăți ; 21.30 — Film artistic : „Darul de nuntă". Comedie cu Rex Harisson și Lilly Palmer — Premieră pe țară ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Filme premiate: „Dragostea unei blonde" — producție a studiourilor cehoslovace; 21.15 — „Vălenii de Munte" — reportaj filmat ; 21.30 — Seară de operă și operetă românească.

LUNI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.05 — Curs de limba franceză (lecția a 36-a) ; 18.30 — Emisiune pentru tineret : „Foamea de flori" — scenariu de Corneliu Omescu ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Publicitate ; 19.45 — Invitație pentru simbătă ; 20.00 — Episod filmat din viața animalelor ; 20.25 — Magazin științific; 20.45 — Film artistic : „Domnișoarele din Rochefort" ; 22.45 — Dialog despre cultură : 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Emisiune pentru elevi ; 18.05 — Curs de limba engleză (lecția a 36-a) ; 18.30 — Emisiune pentru copii ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.45 — Actualitatea economică ; 20.05 — Film serial pentru tineret : „Cutreierînd pămîntul" ; 20.30 — Creații muzicale românești ; 21.00 — Seară de teatru : „Colegii" de V. Axionov și I. Stabovoi. În românește de Irina Popescu și Teodor Mazilu ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 11.00 — Curs de limba franceză (reluarea emisiunii de luni) ; 11.30 — Curs de limba engleză (reluarea emisiunii de marți); 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare) ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" ; 18.05 — Curs de limba germană (lecția a 33-a) ; 18.30 — Emisiune pentru tineret. Club XX ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Publicitate ; 19.45 — Avanpremieră; 20.00 — Transfocator ; 20.25 — Telecinemateca : „Stigmatizata" — film artistic cu Bette Davis și Humphrey Bogart ; 22.00 — Transmisiune de la Sofia ; 22.20 — Actualitate plastică ; 22.35 — Miniaturi instrumentale — lucrări de compozitori români ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : Programul I : 11.00 — Curs de limba germană (reluarea lecției de miercuri) ; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură (reluare) ; 12.00 — TV pentru specialiști. Ciclul „Medicină" (reluare) ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Emisiune pentru elevi ; 18.05 — Curs de limba rusă (lecția a 35-a) ; 18.30 — Studioul pionierilor ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.30 — Publicitate ; 19.45 — Medicul vă sfătuiește ; 20.00 — Roman-foileton: „Forsyte Saga" (VI) ; 20.50 — Poșta TV ; 21.00 — Estrada tinereții ; 21.30 — Lira — poezie contemporană românească ; 21.40 — Prim plan. Acad. Grigore Moisil ; 22.00 — Studioul mic : „De Ziua mamei" piesă într-un act de Mihail Sadoveanu ; 22.25 — Artă plastică ; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 —Concert simfonic; 20.30 — Desene animate ; 20.40 — O samă de cuvinte... I. L. Caragiale: Schițe (1) ; 21.10 — Film artistic : „Reîntoarcerea pe pămînt" — producție a studiourilor poloneze.

VINERI : 11.00 — Curs de limba rusă (reluarea lecției de joi) ; 11.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 36-a) ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Actualitatea în agricultură : ● Noutăți din agricultura (știri din toată țara) ● Raid-anchetă : „Friguri de iarnă, după nepăsări de vară" (nerespectarea termenelor de executare a construcțiilor) ● Ecran internațional agricol : Sesiunea F.A.O. de la Roma. Interviu cu prof. dr. docent D. Davidescu ; 17.50 — Actualitatea în industrie ; 18.05 — Curs de limba spaniolă (reluarea lecției a 36-a) ; 18.30 — Ateneul tineretului; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Publicitate ; 19.45 — Ghid utilitar ; 19.50 — Opinia dumneavoastră ; 20.00 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice — Istanbul ; 20.00 — Desene animate — Aventurile lui Michey Mouse ; 20.30 — Studioul muzical : Flori... pentru Luchian; 21.00 — Reflector ; 21.15 — Film artistic: „De trei ori, București!" — O producție a Studioului cinematografic București; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : Programul I: 17.30— Telex TV ; 17.35 — Pentru școlari: „Prinț și cerșetor" (V) ; 18.05 — Mult e dulce și frumoasă ; 18.30 — Emisiune pentru copii ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Publicitate ; 19.45 — Miniaturi folclorice ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Recitalul sopranei Marina Crilovici ; 21.20 — Film serial: „Răzbunătorii" ; 22.10 — Avancronica duminicală ; 22.15 — „Melodii '68". Muzică ușoară ; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Parada orchestrelor de muzică ușoară ; 20.45 — Recitalul de sîmbătă seara ; 21.05—Bis pe 16 mm... „Oameni zburători" ; 21.30 — Filme de animație ; 21.40 — Parada vedetelor ; 22.10 — Roman foileton : „Forsyte Saga" (XII).

VĂ PREZENTĂM:

INSTITUTUL DE CERCETĂRI VETERINARE ŞI BIOPREPARATE „PASTEUR"

Înfiinţat din anul 1908, Institutul de cercetări veterinare şi biopreparate „Pasteur" şi-a închinat activitatea elaborării şi realizării celor mai adecvate mijloace de prevenire şi combatere a bolilor infecto-contagioase la animale. Crearea Institutului a marcat un eveniment de mare însemnătate pentru medicina veterinară românească, al cărei prestigiu era binecunoscut încă de atunci.

De-a lungul celor 60 de ani de existenţă, Institutul a reuşit să-şi canalizeze eforturile, punînd la dispoziţia crescătorilor de animale un larg sortiment de produse biologice. Aceasta a permis lichidarea unor boli de mare întindere, ca : variola ovină, durina, morva etc., boli care în trecut au provocat pagube enorme economiei naţionale.

Cu toate că primele începuturi au fost modeste, din cauza condiţiilor vitrege de lucru şi a greutăţilor materiale, totuşi, datorită muncii pline de abnegaţie a fondatorilor săi, în frunte cu prof. **Paul Riegler**, şi a celor care le-au urmat, Institutul a constituit în permanenţă o veritabilă şcoală pentru corpul medical veterinar, din rîndul căruia s-au ridicat numeroase elemente valoroase. Dacă în trecut activitatea şi rezultatele obţinute erau limitate de condiţiile modeste de lucru şi de lipsa de interes a vechiului regim, astăzi, dotat cu aparatură modernă de cercetare şi producţie, cu cercetători şi cadre de specialişti cu înaltă calificare, Institutul îşi desfăşoară activitatea la nivelul cuceririlor tehnicii mondiale. Modernizarea procedeelor tehnologice şi rezultatele noi obţinute în munca de cercetare permit I.C.V.B. „Pasteur" să pună la dispoziţia crescătorilor de animale, cantităţi suficiente de preparate de calitate imuno-biologică superioară, comparabile cu cele mai bune produse de peste hotare.

Ca rezultat al muncii de cercetare, în ultimii 20 ani au fost introduse în uzanţă peste 40 de produse biologice noi şi au fost livrate mai mult de 4,5 milioane de litri de biopreparate, care au fost folosite în combaterea bolilor infecto-contagioase la animale. S-a reuşit astfel să se satisfacă în totalitate cerinţele terenului, ţara noastră nefiind nevoită să apeleze la importul de produse biologice de uz veterinar.

În urma aplicării biopreparatelor, a fost posibil să se limiteze acţiunea unor boli de mare întindere, ca : pesta porcină, rujetul, antraxul, pseudopesta aviară, agalaxia contagioasă a oilor şi caprelor etc., boli care astăzi sînt în curs de eradicare. Numai în combaterea febrei aftoase, de pildă, în care noul vaccin antiaftos preparat de institut a avut un rol de mare importanţă, în perioada 1961—1968, s-au putut evita importante pierderi.

Atît în Institut, cît şi în centrele sale zonale de la Iaşi, Arad şi Cluj, se desfăşoară o activitate de cercetare susţinută, legată de rezolvarea celor mai stringente probleme de patologie animală, cerute de teren, în noile condiţii de creştere a animalelor din ţara noastră. S-au pus la punct metode moderne de cercetare şi diagnostic, ca : imunofluorescenţa şi imunoelectroforeza, culturile de ţesuturi etc., care vor putea fi aplicate şi de către laboratoarele veterinare teritoriale.

Cu cele aproape 40 de laboratoare veterinare din ţară, Institutul colaborează permanent, contribuind efectiv la instruirea periodică a specialiştilor din unităţile respective.

Rod al muncii de cercetare, lucrările ştiinţifice ale Institutului se bucură de o binemeritată apreciere atît în ţară cît şi în străinătate. Multe ţări folosesc astăzi tehnica de preparare a unor produse biologice după protocoalele Institutului. Specialiştii Institutului sînt prezenţi la toate manifestările ştiinţifice cu caracter veterinar din ţară şi străinătate, ceea ce permite lărgirea posibilităţilor de informare şi documentare tehnico-ştiinţifică.

Străjuit de statuia marelui savant al cărui nume îl poartă, sediul central al Institutului de cercetări veterinare şi biopreparate „Pasteur", construit în anii de după eliberare, asigură specialiştilor condiţii optime de activitate.

Dată fiind importanţa deosebită care se acordă creşterii animalelor în ţara noastră, activitatea Institutului va cunoaşte — în lumina sarcinilor stabilite de partid — o dezvoltare din ce în ce mai mare. **Îmbunătăţirea calitativă a actualelor biopreparate, cît şi introducerea unor produse noi de mare eficacitate vor constitui una din preocupările sale de bază. În acelaşi timp, vor fi abordate şi alte aspecte ale patologiei animale şi în special bolile de nutriţie, de creştere, ale tineretului etc., în funcţie de noile condiţii create în fermele întreprinderilor agricole de stat şi ale cooperativelor agricole de producţie din ţara noastră. În atenţia cercetătorilor vor sta, de asemenea, şi alte probleme de mare importanţă economică, şi anume obţinerea unor efective de păsări lipsite de germeni patogeni specifici, studierea bolilor tumorigene la mamifere şi păsări, combaterea ştiinţifică a unor boli parazitare.**

Bucurîndu-se de condiţii de lucru la care fondatorii săi poate că nici nu au îndrăznit să aspire, cadrele de cercetare, specialiştii Institutului de cercetări veterinare şi biopreparate „Pasteur" îşi vor intensifica eforturile pentru a rezolva cu şi mai multă eficienţă problemele legate de dezvoltarea creşterii animalelor în ţara noastră.

Folosind ultimele cuceriri ale tehnicii mondiale, lucrătorii Secţiei revelatoare prepară tuberculina purificată (P.P.D.), satisfăcînd în totalitate necesităţile.

Reactor atomic ? Nu. Este termoagitatorul cu comandă electronică utilizat la prepararea vaccinului antipestos porcin adsorbit.

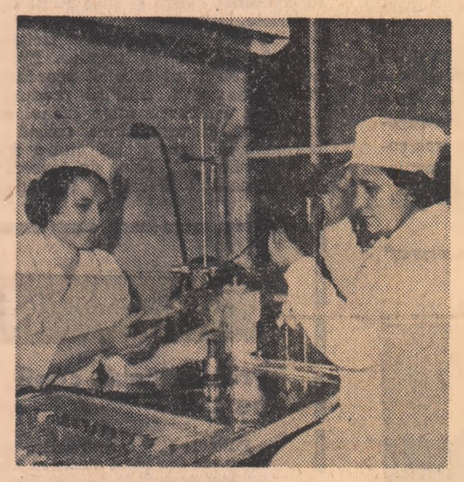

În laboratorul de culturi celulare, tehnica de lucru permite obţinerea unei largi game de culturi de ţesuturi.

Produsele biologice preparate de I.C.V.B. „Pasteur"

VACCINURI

1. Vaccin anticărbunos ; 2. Vaccin antirujetic ; 3. Vaccin antileptospiric ; 4. Vaccin antibrucelic B_{19} — la cerere ; 5. Vaccin inactivat contra agalaxiei contagioase a oilor şi caprelor ; 6. Vaccin liofilizat contra agalaxiei contagioase a oilor şi caprelor ; 7. Vaccin antipasteurelic bovin ; 8. Vaccin antipasteurelic porcin ; 9. Vaccin antipasteurelic aviar (holera aviară) — la cerere ; 10. Vaccin contra cărbunelui emfizematos ; 11. Vaccin contra anaerobiozelor la oi ; 12. Vaccin contra dizenteriei anaerobe a mieilor ; 13. Vaccin antirabic ; 14. Vaccin contra hepatitei contagioase a ciinilor ; 15. Vaccin antijigodios ; 16. Vaccin antipestos aviar (adsorbit şi formolat) ; 17. Vaccin antipestos aviar „H" ; 18. Vaccin antipestos aviar „B_1" ; 19. Vaccin antivariolic aviar (origine galinară) ; 20. Vaccin antivariolic aviar (origine columbară) ; 21. Vaccin antivariolic pentru porumbei ; 22. Vaccin contra bolii lui Aujeszky ; 23. Vaccin antipestos porcin (adsorbit şi formolat) ; 24. Vaccin antipestos porcin cu cristal violet ; 25. Virus pestos porcin lapinizat „C" ; 26. Vaccin antiaftos concentrat saponinat ; 27. Vaccin contra spirochetozei aviare ; 28. Anatoxină tetanică ; 29. Diverse autovaccinuri inactivate — la cerere.

SERURI

30. Ser anticărbunos ; 31. Ser antirujetic ; 32. Ser antigangrenos polivalent ; 33. Ser antipasteurelic ; 34. Ser antipasteurelic aviar (holera aviară) ; 35. Ser contra dizenteriei anaerobe a mieilor ; 36. Ser contra cărbunelui emfizematos ; 37. Ser antitetanic ; 38. Ser antipestos porcin ; 39. Ser antiaftos hiperimun ; 40. Ser antiaftos de convalescent ; 41. Ser normal fenolat de cal şi bou ; 42. Ser normal nefenolat de cal şi bou ; 43. Ser gonadotrop (ser de iapă gestantă).

PRODUSE REVELATOARE

44. Maleină diluată 1/4 ; 45. Tuberculină purificată (P.P.D.) de tip mamifer ; 46. Tuberculină purificată (P.P.D.) de tip aviar ; 47. Brucelhidrolizat pentru porcine ; 48. Brucelhidrolizat pentru taurine.

PRODUSE PENTRU SERO-DIAGNOSTIC

49. Antigen brucelic pentru R.A.L. şi R.F.C. ; 50. Antigen brucelic colorat pentru reacţia de hemaglutinare rapidă ; 51. Antigen morvos ; 52. Antigen „Pullorum" ; 53. Antigen „Pullorum" pentru R.A.L. ; 54. Antigen brucelic ovis ; 55. Ser pozitiv brucelic ; 56. Ser pozitiv morvos ; 57. Ser pozitiv durinos ; 58. Ser hemolitic antioaie ; 59. Seruri aglutinante „O" antisalmonella, grupele A.B.C.D. ; 60. Ser anticărbunos precipitant ; 61. Alexină liofilizată.

PRODUSE DIVERSE

62. B.C.A. (cultură de lactobacterii acidofile) ; 63. Extract tisular de splină ; 64. Suspensie tisulară hepatică (S.T.H.).

PRODUSE ÎN CURS DE EXPERIMENTARE

1. Seruri anticolibacilare folosite în combaterea colibacilozei la purcei şi viţei.

2. Concentrat globulinic din ser normal de bou şi porc, folosit în prevenirea şi combaterea bolilor la tineret.

3. Antigen B.R.C. pentru serodiagnosticul micoplasmozei la păsări, folosit pentru R.A.R. şi R.A.L.

4. Trivaccin bovin folosit pentru combaterea rinotraşeitei, a diareei cu virus (boala mucoaselor) şi a parainfluenţei bovine.

Transportul, stocarea, manipularea şi aplicarea biopreparatelor — factori de bază în păstrarea calităţilor imunobiologice

Dacă produsele biologice îşi încep viaţa în Institutul de cercetări veterinare şi biopreparate „Pasteur", ele îşi continuă itinerariul pe teren.

Eficacitatea lor este asigurată atît de colectivele care le-au conceput şi realizat, cît şi de cele care le folosesc pentru apărarea sănătăţii animalelor. Tocmai de aceea **una din principalele garanţii în succesul folosirii biopreparatelor o constituie colaborarea continuă şi organizată a tuturor cadrelor de specialişti, cărora le revine misiunea să le realizeze sau să le folosească.**

Nerespectarea măsurilor de folosire a produselor biologice duce în mod inevitabil la accidente care, uneori, se pot solda cu pierderi mari în efectivele animale. Oricît ar fi de reuşit un produs biologic, acesta poate să-şi piardă în totalitate valoarea imuno-biologică dacă nu se respectă condiţiile minime de aplicare. Nu în puţine din cazuri pierderile înregistrate sînt atribuite, în mod nereal, slabei eficacităţi a produselor biologice, apelîndu-se la justificări de circumstanţă.

Datorită sensibilităţii lor la acţiunea factorilor de mediu, dintre toate preparatele injectabile, **produsele biologice : vaccinurile, serurile, produsele revelatoare şi de diagnostic, bio-stimulatorii sînt medicamentele care cer cea mai mare exigenţă în ceea ce priveşte mijloacele de producţie şi de administrare.**

Dintre factorii de mediu, frigul, căldura şi lumina solară joacă cel mai mare rol în denaturarea produselor biologice. Numeroasele cercetări efectuate atît în ţară cît şi în străinătate atestă rolul nociv al acestor factori asupra produselor biologice, atunci cînd nu au fost respectate condiţiile de transport, conservare, manipulare şi administrare a acestor produse.

Frigul acţionează în mod deosebit asupra produselor biologice. Dacă prin congelare, serurile îşi conservă valoarea imunizantă, în schimb, unele vaccinuri au de suferit. **Cele mai sensibile la acţiunea îngheţului sînt vaccinurile cu adaus de hidroxid de aluminiu şi unele antigene (brucelic şi pullorum), iar cele mai rezistente sînt cele care conţin glicerină în diferite proporţii.** Timpul de îngheţare este direct proporţional cu vîscozitatea, densitatea, compoziţia produsului, precum şi cu capacitatea ambalajelor.

Şi căldura reprezintă unul din principalii factori de mediu, care poate determina importante transformări de ordin fizic şi chimic la produsele biologice şi implicit pierderea calităţii lor imuno-biologice. **Acţiunea combinată a căldurii şi a luminii solare directe au un efect distructiv şi mai pronunţat.**

Pentru prevenirea acestor neajunsuri pe tot timpul transportului biopreparatelor trebuie să se asigure condiţii de temperatură cît mai apropiate de cele prescrise pentru păstrarea lor. Este indicat, de asemenea, să se evite acţiunea luminii asupra produselor. De aceea, se recomandă alegerea celor mai rapide mijloace de transport. Unele produse, ca vaccinurile antipestoase aviare (B_1, H), livrate sub formă lichidă, vaccinurile antiaftoase etc., care sînt foarte sensibile faţă de acţiunea căldurii şi a luminii, trebuie transportate numai în lăzi izoterme sau termose cu gheaţă. O dată ajunse la locul de destinaţie, biopreparatele se depozitează în frigidere, la temperatură de $+4^0$ $+8^0$ C, iar acolo unde acestea lipsesc, în pivniţe reci şi întunecoase, ferite de umezeală. Întrucît liofilizarea are o acţiune limitată, iar efectul ei este condiţionat, se impune ca şi produsele liofilizate să fie conservate la întuneric şi temperaturi scăzute de -15^0 $+10^0$ C.

Un rol tot atît de important în păstrarea calităţii produselor biologice îl are manipularea lor. Ea trebuie făcută cu toată atenţia de personalul sanitar-veterinar, respectîndu-se cu stricteţe indicaţiile tehnice cuprinse în instrucţiuni.

Se vor folosi numai acele produse biologice care au imprimate, pe sticlă sau pe etichetă, denumirea produsului, seria, valabilitatea şi semnul de control. Toate biopreparatele se vor folosi în cadrul termenului de valabilitate şi numai dacă au fost păstrate în condiţiunile prescrise. Nu se vor utiliza produse fără etichetă, din fiole şi sticle fisurate sau destupate, precum şi produse care nu prezintă caracterele organoleptice descrise în instrucţiunile de folosire.

Înaintea folosirii vaccinurilor lichide, în special a acelor care conţin substanţe adjuvante, este obligatorie agitarea flaconului, pentru omogenizarea conţinutului respectiv. Pentru inoculare se vor întrebuinţa seringi şi ace sterilizate prin fierbere, fiind contraindicată folosirea antisepticelor **Injectarea fiecărui animal se va face cu ace diferite; aceasta pentru a preîntîmpina transmiterea cu ajutorul acului de seringă, a unor boli infecţioase, mai ales atunci cînd se acţionează direct în focar.**

Conţinutul va fi folosit în întregime, o dată cu deschiderea şi începerea fiolei sau flaconului cu produs, iar cantitatea neutilizată va fi degradată, potrivit instrucţiunilor de folosire a fiecărui produs.

O atenţie deosebită trebuie acordată produselor liofilizate. Înainte de folosire, este bine să se testeze vidul din fiecare fiolă. Pentru a evita denaturarea produsului, această operaţiune nu se face direct pe produsul sub formă de pastilă şi nici la vîrful ascuţit al fiolei. Deschiderea fiolelor trebuie făcută cu precauţie, pentru a preîntîmpina pierderea produsului, datorită efectului de subpresiune din fiolă. Rehidratarea produselor liofilizate se face cu multă atenţie, în aşa fel încît întreaga cantitate de material virulent să fie înglobată în lichidul diluant. Pe tot timpul inoculării, flacoanele cu produsul rehidratat vor fi acoperite cu hîrtie neagră, pentru a le feri de acţiunea nocivă a luminii solare, şi vor fi păstrate într-un vas cu gheaţă sau apă rece la temperatura de cel mult $+14^0$ C. Soluţia vaccinală se inoculează în cel mai scurt timp — o oră vara şi maximum 2—3 ore iarna — folosindu-se seringi de capacitate cît mai mică.

În cazul serurilor terapeutice, flaconul o dată început poate fi folosit şi după perioade de timp mai îndelungate. În astfel de cazuri extragerea produsului trebuie să fie făcută prin dopul de cauciuc, în deplină sterilitate, restul serului nefolosit urmînd să fie păstrat la frigider.

Administrarea biopreparatelor de uz veterinar trebuie făcută numai de personalul tehnic-sanitar, cu toată atenţia şi cu respectarea strictă a indicaţiilor din instrucţiunile de folosire care însoţesc fiecare produs în parte.

O atenţie deosebită se va acorda stării de sănătate şi întreţinere a animalelor, deoarece capacitatea imunologică este determinată în mare măsură de condiţiile de igienă şi alimentaţie. Carenţele alimentare, fie chiar parţiale scad în mod considerabil rezistenţa organismului faţă de infecţii. Prezenţa acestor carenţe, ca şi a bolilor parazitare, atrage o rezistenţă scăzută a animalelor faţă de infecţii şi o capacitate imunologică redusă sau chiar nulă faţă de un stimul antigenic. Este posibil ca o parte din efectivul de animale sau păsări să se imunizeze corespunzător, în timp ce o altă parte din efectiv cu carenţe alimentare sau boli parazitare, să se imunizeze parţial sau deloc. Prin urmare, vaccinarea nu este urmată întotdeauna de instalarea unei imunităţi solide, în orice condiţii.

Un alt element important de care trebuie să se ţină seama este vîrsta la care se practică vaccinarea animalelor. După fătare, animalele trec printr-o perioadă de vîrstă nulă din punct de vedere al capacităţii de imunizare, perioadă care variază în funcţie de specie. Imunitatea activă, de pildă, nu se instalează înainte de 3 luni de la fătare la purcei, de 6 luni — la viţei şi de 7 zile — la puii de găină. **De asemenea, vaccinările nu se vor practica decît la cel puţin 14—18 zile de la o prealabilă seruminizare,** deoarece instalarea imunităţii active este inhibată de prezenţa anticorpilor serici introduşi în organism. Nici tineretul nou născut provenit din mame vaccinate în ultima perioadă de gestaţie nu întotdeauna se poate imuniza activ, datorită prezenţei anticorpilor serici transmişi pe cale placentară.

Vaccinările preventive sînt legate şi de sezon. Aplicarea lor trebuie să se facă cu 15—30 de zile înainte de scoaterea animalelor la păşune. Este contraindicată vaccinarea pe timp călduros, deoarece capacitatea de imunizare este mult scăzută în anotimpurile calde. În cazuri de necesitate, inoculările se vor face numai dimineaţa sau seara, cînd timpul este ceva mai răcoros.

Vaccinările asociate nu vor fi efectuate decît în urma unor instrucţiuni speciale pentru anumite produse.

Înainte şi imediat după inocularea produselor biologice, animalele vor fi ferite de transport, zgomote, intervenţii chirurgicale, schimbarea condiţiilor de igienă şi alimentaţie, înţărcare etc. deoarece, astfel stresate, organismele nu vor mai răspunde cu aceeaşi intensitate.

Acestea sînt numai cîteva din măsurile care condiţionează eficacitatea produselor biologice, suficiente însă pentru a argumenta convingător conştiinciozitatea de care trebuie să dea dovadă întregul personal sanitar-veterinar chemat să le folosească în lupta pentru apărarea sănătăţii animalelor.

PRINCIPALELE PUNCTE ALE REŢELEI SANITAR-VETERINARE

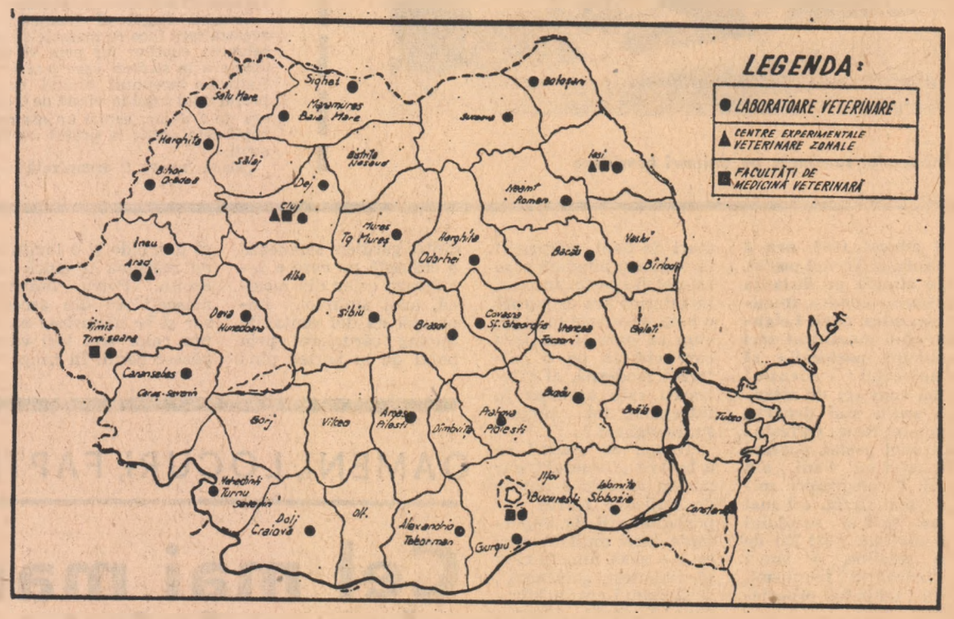

PENTRU O COLABORARE CÎT MAI RODNICĂ

Comportarea produselor biologice în teren constituie o problemă care interesează în egală măsură atît Institutul de Cercetări Veterinare şi Biopreparate „Pasteur", cît şi specialiştii care le aplică. Obţinerea unor rezultate cît mai bune este legată nemijlocit de existenţa unei colaborări permanente între specialiştii care au preparat produsul şi cei care îl folosesc în teren.

Nu întotdeauna însă Institutul a primit date complete în legătură cu comportarea biopreparatelor, fapt care a îngreunat luarea unor măsuri prompte de îmbunătăţire a lor.

Institutul de Cercetări Veterinare şi Biopreparate „Pasteur" apelează cu insistenţă la toţi medicii veterinari care îşi desfăşoară activitatea în circumscripţii sau în fermele de animale ale unităţilor agricole de stat şi cooperatiste să fie informat în permanenţă asupra comportării biopreparatelor şi asupra rezultatelor obţinute în urma folosirii lor, pentru a putea lua cît mai operativ măsurile oportune. La rîndul său, Institutul va furniza colegilor din reţea orice documentaţie suplimentară legată de posibilităţile cele mai eficiente de prevenire şi combatere a diferitelor boli la animale.

Avem convingerea că stabilirea unei legături organizate între Institut, laboratoarele veterinare şi reţeaua sanitar-veterinară ne va folosi reciproc în importanta activitate pe care o desfăşurăm în slujba dezvoltării zootehniei.

AGRICULTURA PE GLOB

ECOURI

Tractoare românești în America Latină

Primele 100 tractoare românești au fost descărcate în portul La Guaira, din apropierea capitalei Venezuelei, de pe nava „Brăila" aducînd primul transport de mărfuri românești în această țară. Este vorba de tractoarele „U-650" și „U-651" și piesele de schimb pentru ele care au fost achiziționate de firma „Cominex" din Caracas, reprezentanta întreprinderii „Autotractor". Au fost descărcate, de asemenea, mostre de diferite produse industriale și alimentare românești, destinate pieței venezuelene. Sosirea primelor tractoare românești în Venezuela a fost anunțată de ziarele „El Universal" și „El national", care au relevat importanța acestui prim transport și însușirile tehnice deosebit de valoroase ale acestor mașini românești.

— Ce v-a determinat să alegeți din întreaga lume tocmai tractoarele noastre românești și să le aduceți de la o depărtare de mii de kilometri în țara dv.?, l-am întrebat pe unul din conducătorii firmei „Cominex".

— Sînt mai multe cauze, mi-a răspuns el. Iată cîteva dintre ele : în primul rînd calitatea acestor tractoare. Noi am adus două mostre anul trecut, le-am experimentat pe diferite terenuri agricole și clienții noștri au rămas încîntați de ele. În al doilea rînd, prețul lor avantajos. Datorită sistemului economic din România, noi putem cumpăra direct de la producător, evitînd să plătim astfel un tribut substanțial diferiților intermediari. În prezent, a continuat el, în țara mea — Venezuela — care în ultimul an cunoaște fenomenul denumit „explozie demografică", se desfășoară o vastă acțiune de modernizare a agriculturii și de defrișare a terenurilor. Tractoarele românești vor fi vîndute unor cooperative de agricultori care iau ființă în cadrul actualei reforme agrare. Reforma urmărește, printre altele, evitarea importului unor cereale și ridicarea, astfel, a nivelului de trai al populației. Toate acestea, mi-a declarat în încheiere omul de afaceri venezuelean, ne dau speranța că vom putea importa și mai multe tractoare românești în Venezuela și realiza, chiar, proiectul nostru de a construi o întreprindere de asamblare a acestor tractoare în țara mea.

Reprezentantul întreprinderii „Mașinexport" la Caracas, Guido Tassini, ne-a declarat, de asemenea, că așteaptă să sosească în luna noiembrie, în portul La Guaira, primul lot de electromotoare și betoniere din România. Comenzile plasate în țara noastră de firma „Corporation Latino-americana de Equipos industriales", unul dintre directori fiind Tassini, se ridică pînă în prezent la peste 100 000 de dolari. El mi-a arătat că distribuie mărfurile românești unui număr cît mai mare de clienți pentru ca toți să se convingă de valoarea acestor produse. Totodată și-a exprimat convingerea că anul viitor valoarea comenzilor în România, efectuate de firma sa, se va dubla.

Iuri IONESCU
trimis special „Agerpres"

Universalul românesc pe drumuri braziliene

ÎNSEMNĂRI DIN R. S. F. IUGOSLAVIA

PRIN SATELE VOIVODINEI

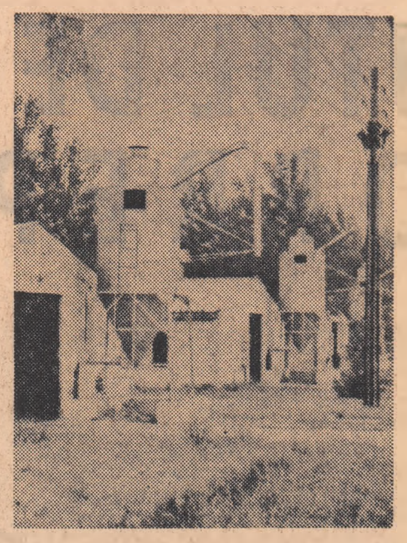

Aspect al fermei „Cocoș"

O călătorie prin satele Voivodinei oferă posibilitatea cunoașterii destul de bine a nivelului agriculturii Iugoslaviei, regiunea respectivă fiind supranumită și grînarul țării. Aici se cultivă peste un milion și jumătate de hectare de teren întins ca-n palmă, cu o fertilitate dintre cele mai bune.

Am vizitat mai multe unități agricole din Voivodina, dar ne vom opri la cîteva din ele — caracteristice sectoarelor de care aparțin.

Combinatul agro-industrial Becei se numără printre cele peste 100 de unități de acest fel din țară. După cum aflăm de la interlocutorii noștri — ing. Milan Iovanovici și George Rakici, economist — acest combinat dispune de 15 000 de hectare, pe care se cultivă cereale, sfeclă, legume, cînepă pentru fuior, diferite plante de nutreț. Sectorul zootehnic este reprezentat de peste 2 000 de vaci cu lapte și de o mare creșcătorie de porci.

În ultimii cinci ani, combinatul și-a reînnoit parcul de tractoare și mașini agricole, urmărind introducerea tehnicii noi și o mai bună organizare a lucrărilor. Ca urmare, productivitatea muncii pe tractor a crescut cu 113 la sută, în timp ce numărul tractoarelor a scăzut de la 454 în anul 1963 la 186 în 1968. De asemenea, an de an au sporit și recoltele la hectar.

Alături de cele opt secții agricole, în combinat există și șase secții industriale. Între acestea, se remarcă fabrica de conserve, cu o capacitate de 600 vagoane de produse finite pe an. Colectivul fabricii acordă o atenție deosebită calității produselor, prin aplicarea unor tehnologii superioare și respectarea strictă a normelor de igienă. La multe degustări oficiale, fabrica de conserve a combinatului Becei a fost distinsă cu numeroase medalii. Conservele de mazăre boabe, fasole verde, roșii, castraveți, preparate din ardei, diferite salate și alte zarzavaturi prelucrate se bucură de multă căutare în rîndul consumatorilor.

De la Becei, localitate așezată pe malul Tisei, am poposit la Begheiți, lîngă Bega. Este o comună mare, cu case frumos orînduite de-a lungul șoselei, cu oameni pricepuți în ale agriculturii. Cooperativa agricolă din această comună cuprinde 1 100 de familii cu 5 600 hectare de teren. Pe această suprafață se cultivă grîu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, orz. Pămîntul de aici a fost din totdeauna roditor. Mecanizarea, chimizarea și irigațiile, precum și noile soiuri și hibrizi ce se folosesc în cultură, au scos însă la iveală mari rezerve de sporire a producției.

La această cooperativă agricolă am cunoscut cea mai mare fermă de păsări din Voivodina, numită sugestiv „Cocoș". După ce ne-a prezentat unitatea în ansamblu, tovarășul Vasile Petrovici, președintele cooperativei, ne-a condus la această fermă — alcătuită din 14 hale. Tehnicienii Svonemi Arapovici și Miroslav Popovici ne-au arătat întregul proces de producție. Construcțiile sînt durate trainic, dar nu prea costisitor. Lucrările de întreținere sînt mecanizate în întregime. Peste tot domină curățenia impusă de regulile sanitar-veterinare.

Notăm din mers și unele date : ferma primește ouăle din import, acestea se introduc în stația de incubație, a cărei capacitate este de 80 000 de bucăți, iar puii rezultați se cresc circa 60 de zile, timp în care ajung la greutatea de livrare — 1,400 kg. Consumul de furaje este de 2,700 kg de fiecare pui îngrășat. Pentru asigurarea hranei necesare întregului sector zootehnic, cooperativa și-a construit o moară care produce diverse amestecuri de furaje, capacitatea ei totală fiind de 600 de vagoane pe an.

Colaborarea cu Institutul de cercetări zootehnice și cu Facultatea de medicină veterinară din Belgrad — cu care au încheiat și un contract de lucru — i-a ajutat pe cooperatorii din Begheiți să obțină rezultate bune și în creșterea păsărilor de reproducție, fapt evidențiat și la ultimele ediții ale Tîrgului internațional agricol de la Novi Sad.

Între Tisa și Bega se află o salbă de lacuri, însumînd circa 2 000 de hectare. Aici se află gospodăria piscicolă Iecika, a cărei creșcătorie este renumită în întreaga țară. Inginerul Vladomiri Salaici ne informează că gospodăria livrează anual 210 vagoane de pește din speciile crap, somn, știucă și lin, cantități însemnate fiind destinate exportului.

Gazdele ne-au oferit și o scurtă plimbare cu barca, pentru a ne demonstra „pe viu" bogăția faunei și florei acestor locuri pitorești. Am văzut, totodată, cum este organizată înmulțirea peștilor, hrănirea lor, ca și pescuitul.

Paralel cu extinderea suprafețelor de lacuri în locul mlaștinilor existente, și cu sporirea producției de pește de la 1 700 la 2 000 kg pe hectar, se urmărește să se dezvolte și creșterea păsărilor de apă pentru vînat, precum și exploatarea stufului de baltă.

Hidrosistemul D.T.D. — care se află în plină construcție în această zonă — va asigura o aprovizionare mai bună cu apă a lacurilor de la Iecika, fapt ce garantează înfăptuirea planurilor ce și le-au propus lucrătorii de aici.

Vasile CIAUȘU

NOTE

Prețul unui copil haitian

Puținele știri care reușesc să se strecoare din Haiti atestă că foametea face ravagii în această țară.

Afectați de acest flagel sînt mai ales cei 200.000 de locuitori din regiunea de nord-vest a țării. După cum scrie ziarul londonez Daily Telegraph, citînd un martor ocular „aproape peste tot zac oameni lungiți la pămînt și care mor de foame".

Haiti este prădă unei „foamete catastrofale", ce se menține de mai mult timp. Rezervele de hrană au fost de mult epuizate, locuitorii au început să mănînce și șobolani.

Cruntul flagel al foametei din această țară face ca mamele să vadă salvarea copiilor lor prin vînzarea acestora la străinii care mai vin în Haiti. La începutul anului curent, prețul unui copil în vîrstă de trei ani era de 1 dolar, astăzi un asemenea copil este oferit la prețul de 20 de cenți.

„Dacă nu va fi organizată rapid ajutorarea acestor oameni, scrie în continuare Daily Telegraph, zeci de mii de haitieni vor muri de foame în următoarele cîteva luni".

Cu toate acestea nu se întrevede nici-o posibilitate de ajutor. Duvalier, dictatorul care a ruinat complet țara, refuză să ceară ajutor ori de unde ar fi, deoarece aceasta ar constitui, după cum sugerează ziarul londonez, „un enorm capital politic și propagandistic pentru opoziție".

În căutarea echilibrului

Modificarea regulilor de export al cărnii de vită a provocat o dispută ascuțită în rîndurile fermierilor englezi. Stabilirea unei anumite greutăți minime pentru animalele ce pot fi exportate — fie pentru valorificarea cărnii, fie a pielor — a avut menirea să impună creșterea producției de carne și de lapte. Dar scăderea greutății viteilor, al căror export este permis pentru valorificarea pieilor, a provocat o perturbare în privința prețurilor.

Ar putea oare influența această măsură pătrunderea produselor agricole ale Angliei în Piața comună agricolă vest-europeană ? Înainte de a se preciza sensul ei binedeterminat, grupuri importante de crescători de vite au adresat proteste autorităților din Londra. Ei arătau că subsidiile primite din partea guvernului pentru sporirea producției de carne sînt în realitate irosite, de vreme ce viteii sînt exportați la greutăți reduse, iar acum prețul acestor viței a crescut cu o treime. (Un viței de 110 livre, care costa 14 lire sterline, poate fi cumpărat cu 21 lire).

În fața situației create, Ministerul Agriculturii al Marii Britanii a dat publicității un proiect de reglementare a creșterii animalelor, ceea ce — potrivit unui reprezentant al Comitetului consultativ al ministerului — urmărește „să ofere o șansă crescătorilor de vite pentru carne după șocul resimțit prin acordarea permiselor de export pentru viteii tineri". Se are deci în vedere sporirea din nou a greutății îngăduite la export pentru „a echilibra" doleanțele diferitelor grupări de crescători de vite.

ORIZONTURI

Succese ale agriculturii albaneze

În decursul anilor 1966—1967, țărănimea albaneză a pus în cultură 36 000 ha de noi terenuri, tot atît cît în decursul întregii perioade a celui de-al treilea plan cincinal (1961—1965). În același timp, producția agricolă globală a crescut, în 1967, față de 1965, cu 26 la sută, producția de cereale cu 47 la sută, a cartofilor de 4 ori, a florii-soarelui cu 113 la sută.

Oamenii muncii din agricultură au obținut în acest an rezultate satisfăcătoare la toate muncile de sezon. Rezultate bune s-au obținut și la creșterea capacității de irigație a cîmpurilor, iar agricultura a primit de 2,5 ori mai multe îngrășăminte chimice față de aceeași perioadă din anul trecut.

S-au obținut de circa 2 ori mai multe cereale, zarzavaturi — cu 57 la sută mai multe, fructe — cu 10 la sută, ouă — cu 7 la sută.

Această sporire a producției a făcut posibilă creșterea continuă a veniturilor țărănimii. Astfel, în anul 1967, față de anul 1962, veniturile țărănimii, pe locuitor, au crescut cu 26 la sută.

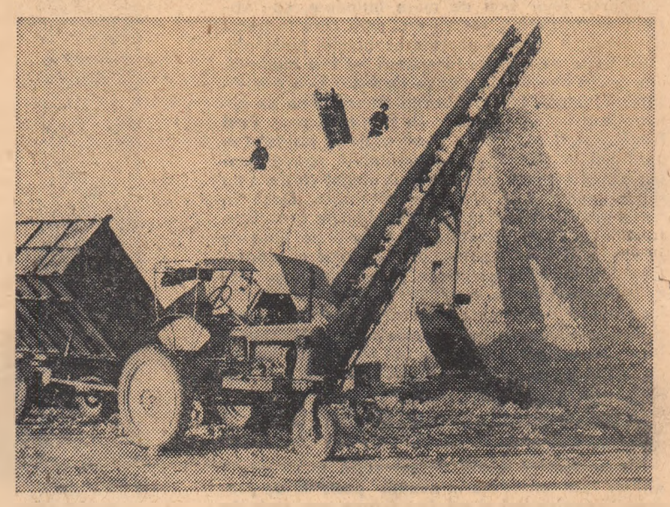

Valuri de „aur alb" : bumbacul recoltat pe cîmpiile R.S.S. Turcmene este adunat la bazele de recepție

Însilozarea furajelor sub formă de baloți

În R.F. a Germaniei se dezvoltă pe scară tot mai largă metoda conservării furajelor sub formă de baloți acoperiți cu folii de polietilenă. Procedeul tehnologic este următorul : după recoltare, furajul este lăsat să se pălească un număr oarecare de zile și apoi balotat, cu ajutorul unei prese hidraulice. Baloții rezultați sînt așezați, pe o foaie de plastic, într-un loc favorabil, în grămezi de cîte o rînduri de baloți înălțime ș. ime de 2,5—3 m.

Silozul format se acoperă cu o folie de P.V.C., cu grosimea de 40 mm. Marginea inferioară a foliei se acoperă cît mai etanș cu nisip. Aerul rămas în interiorul acoperișului de plastic este scos cu ajutorul unui agregat de muls sau al unui aspirator de praf.

Sfîrșitul „legii maimuțelor"

La 12 noiembrie, a bătut o oră memorabilă în istoria rațiunii umane : Curtea Supremă a Statelor Unite a declarat neconstituțională legea care oprea răspîndirea conceptiilor științifice ce contravin dogmelor biblice.

Astfel „procesul maimuțelor", imortalizat în urmă cu cîțiva ani pe pelicula cinematografică în filmul cu acest titlu, și-a căpătat ultimul verdict și anume acela că adevărul științific nu poate fi pus sub obroc. Era în 1925. În orășelul Dayton, din statul Tennessee, unde un profesor de științe naturale a fost arestat și dejerit justiției pentru îndrăzneala de a fi pomenit de Darwin în fața elevilor săi. Aceeași lege stăpînea cu dogmatismul ei sălbatic și în statele americane Mississippi și Arkansas. La vremea lor au stîrnit destule proteste persecuțiile la care a fost supusă, chiar în 1963, o profesoară din Paradise sau concedierea unui profesor de biologie din Little — Rock (Arkansas), fiindcă au cutezat să predea elevilor ideile evoluționismului darwinist.

De ce atîta înverșunare din partea cercurilor obscurantiste împotriva lui Darwin ?

În primul rînd fiindcă teoria sa evoluționistă contrazicea geneza biblică. În adevăr, în concepția sa filozofică generală, Darwin este un ateu, deși nu a militat niciodată împotriva religiei decît prin efectul operelor sale materialiste. Cercurile clericaliste au atacat întotdeauna, cu violență, darwinismul pentru că acesta a contribuit la nimicirea teoriei creaționiste.

Savantul biolog autodidact, deși absolvent al facultății de teologie, are o concepție fundamental materialistă Începînd de la cercetarea formelor excitabilității la plante — mișcările plantelor volubile și ale plantelor carnivore — apoi a comportării animalelor — originea și evoluția instinctelor — și demonstrînd originea animală a omului și a unor însemnate elemente din psihicul lui, Darwin a prezentat pentru prima dată, în mod științific, evoluția formelor de reflectare, situîndu-se pe poziții materialiste în problema fundamentală a filozofiei, raportul dintre conștiință și existență.

Darwin susținea cu claritate că în natură acționează legi obiective, incompatabile cu concepția despre forțele supranaturale. Astfel el declară textual : „Cu cît cunoaștem mai mult legile imuabile ale naturii, cu atît mai improbabile devin pentru noi minunile".

Prin încheigarea sa, darwinismul — al cărui an de naștere este socotit 1859, data publicării „Originii speciilor" — demonstrează elocvent și originea animală a omului, care apare pe ultima treaptă a evoluției materiei vii.

Darwinismul este un simbol al îndrăznelii libere a cugetării omenești. Dacă ar fi trăit într-un alt veac ar fi plătit, probabil, cu viața, ca Giordano Bruno, adevărurile rostite și, ceea ce poate este încă mai greu, cu abjurarea forțată a ideilor sale rationale, ca ilustrul Galileo Galilei. Ieșit la iveală în a doua jumătate a trecutului secol, darwinismul s-a lovit chiar de la început, de împotrivirea dîrză a clericalismului, împotrivire limitată însă de spiritul liber al veacului. Lupta împotriva darwinismului s-a terminat însă fără succes pentru inițiatorii ei.

În România, darwinismul a pătruns imediat după publicarea „Originii speciilor". Și aici s-au înregistrat unele rezerve. De exemplu Ion Ghica deși l-a prezentat cu obiectivitate, nu l-a admis din pricina conținutului său materialist, iar B.P. Hașdeu, mare istoric și lingvist, dar filozof spiritist, a acceptat darwinismul, aducîndu-i însă o interpretare eronată. Pe de altă parte, filozoful Vasile Conta sau savanți de seamă, ca : Gr. Ștefănescu, N. Leon, Victor Babeș, Ion Cantacuzino, Gh. Marinescu, Dimitrie Voinov, Paul Bujor, Ion Borcea, Grigore Antipa, C. Sandu Aldea, Emil Racoviță au fost admiratori convinși ai marelui învățat englez.

După perioada de lupte situată imediat în urma apariției darvinismului, lumea științifică admite, în general, doctrina sa evoluționistă, chiar dacă mai există unele excepții care nu fac decît să confirme regula. Azi, teoria darwinistă se bucură de o largă circulație pe tot globul terestru. Totuși, pînă de curînd trei state americane respingeau prin lege teoriile științifice contrare preceptelor biblice, inclusiv darwinismul.

Căderea acestei legi anacronice este o izbîndă a libertății gîndirii umane. Este o bucurie pentru oamenii de știință de pretutindeni că ultimele eforturi ale adepților creaționismului și fixității speciilor sînt zdrobite. S-a dovedi astfel încă o dată că, mai curînd sau mai tîrziu, solzii prejudecăților cad de pe ochii tuturora, că adevărul triumfă chiar și dincolo de moartea celor care îl scot la iveală.

Teoria evoluționistă oferă astăzi cadrul general căruia i se aduc permanent corectivele necesare și în care se dezvoltă, sub cele mai actuale aspecte ale lor, toate ramurile biologiei.

Sfîrșitul „legii maimuțelor", faptul că barierele clericalismului sau dogmatismului s-au frînt încă o dată în fața darwinismului reprezintă o uriașă victorie a rațiunii umane, a adevărului împotriva tuturor dușmanilor lui.

Conf. dr.
Dumitru BUICAN

OAMENI, LOCURI, FAPTE

Cel mai mare furt al secolului (I)

8 august 1963, ora 3 dimineața. Trenul poștal, care circula pe distanța Glasgow—Londra, trecuse de mica gară Leighton, cînd mecanicul zări semnalul portocaliu al semaforului : Atenție ! După cum era de așteptat, puțin mai departe, semnalul roșu : Oprește ! Și trenul poștal, purtînd 119 saci cu bani, s-a oprit. Cincisprezece minute mai tîrziu, cel mai mare furt al secolului era săvîrșit. 2 631 784 de lire sterline, o sumă cu adevărat fabuloasă, și-au... schimbat proprietarul.

În a cui stăpînire intrase uluitoarea avere ? Cine erau făptașii „loviturii" ?

După părerea unanimă a existat — și, poate, mai există încă — un „creier" care a imaginat, care a plănuit, care a pus la cale totul, un geniu al răului înzestrat cu capacități puțin obișnuite. Numai un asemenea om a fost în stare să elaboreze planul unei acțiuni de la care mulți dintre „clienții" obișnuiți ai justiției au dat îndărăt.

Trenul poștal era bine cunoscut. El transporta cu regularitate sume mari de bani, adăpostiți în vagoane blindate care nu pot fi sparte. În plus, în interior era asigurată o pază permanentă. Apoi cum să oprești un tren care circulă pe o cale ferată modernă, al cărei traseu este aproape în întregime, tot timpul, supravegheat ?

Totuși, se poate ! — a hotărît „Creierul", dar pentru a reuși e nevoie de mijloace foarte importante, atît de importante încît multă vreme nu s-a găsit nimeni care să finanțeze „afacerea". Deși planul era în întregime întocmit, ideea a rămas undeva, părăsită, dar nu uitată. A rămas așa pînă în ziua de 27 noiembrie 1962, cînd, la sediul cunoscutei companii aeriene engleze B.O.A.C., s-a petrecut un fapt uimitor. Era ziua în care se făcea plata personalului, cu suma totală de 60 000 de lire sterline.

În fiecare lună, procedeul e același. Banii, închiși într-o ladă blindată, sosesc la ora 10, aduși cu o camionetă. Doi gardieni, doi vlăjgani împing lîngă camionetă un cărucior pe care se încarcă lada cu bani. Unul dintre gardieni semnează o chitanță pe care o înmînează celor din mașină, apoi amîndoi, împreună cu doi contabili, împing căruciorul prin holul de la parter pînă la ușa liftului. Odată aduși la etajul al III-lea, banii sînt la adăpost.

Ajunși în fața ușii liftului, Smith, gardianul-șef, apasă pe un buton și apoi întorcîndu-se cu fața spre ladă și cu spatele spre ascensor, notează într-un carnețel ora precisă la care a sosit camioneta : 10. Acum e ora 10, 2 minute și 20 de secunde. Ușa liftului se deschide și o lovitură de măciucă îl culcă pe Smith. Patru indivizi mascați ies din ascensor și se năpustesc asupra celor trei inși care păzesc banii. În timp ce lupta e în toi, doi domni foarte eleganți și distinși se apropie și apucînd mînerul căruciorului, îl împing repede spre ieșire. În stradă, două automobile așteaptă. Lada este încărcată în portbagajul unuia, în care iau loc cei doi „domni", apoi cei patru indivizi mascați, după o ultimă serie de pumni, se aruncă în cealaltă gangsterească obișnuită. Dar, începînd din acest moment, există „capitalul" pentru marea lovitură care avea să urmeze.

Executanții pot începe acum să se... miște. Primul dintre aceștia este Bruce Reynolds, descris ca fiind un om cultivat și energic, cu o figură inteligentă, departe de tot ceea ce cititorii romanelor polițiste de duzină și-ar putea imagina despre un bandit.. obișnuit, despre un exemplar tipic din lumea interlopă. Reynolds e anticar și încă un anticar renumit și apreciat pentru competența și cunoștințele sale. Pe lîngă el, Douglas Gordon Goody, proprietarul a trei ateliere de coafură, mare amator de mașini sport și de fete cu picioare lungi, apare de-a dreptul excentric. Din cînd în cînd, Goody dă cîte o lovitură, ia cîțiva ani de închisoare și între două aventuri visează la marea lovitură după care se va putea retrage definitiv din „afaceri".

Celor doi li se alătură Ronald Edwards, fost boxer, proprietarul unui club, șeful bandei care operează în sud-estul Londrei. Edwards va fi conducătorul „tehnic" al operației.

Pînă în momentul atacului asupra trenului poștal mai aveau să treacă peste 8 luni. Cu toate acestea „statul major" al operației, proaspăt constituit, stabilise locul atacului : podul de la Bridego. De ce tocmai acolo ?

(Va urma)

Podul de la Bridego

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciauși (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Fănță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se iau la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000